

IX^è congrés

**Confederació
General del
Treball de
Catalunya**

Quadern de ponències

**5, 6 i 7 de febrer de 2010
Lleida**

Índex

Punt 4. Acció Sindical

- Fomento de las Cooperativas de Trabajo Asociado por la CGT: Una respuesta económica de la clase trabajadora a la actual crisis capitalista. Pàgina 02
- Por una acción sindical útil para la CGT y los trabajador@s. Pàgina 05
- Consideracions sobre la crisi la falsa recuperació econòmica. Construir la vaga general des de la base. Pàgina 07
- L'ofensiva burgesa comença amb els treballadors/es immigrants. Els treballadors immigrants, caps de turc de la crisi. Pàgina 12
- Acció Sindical de la CGT de Catalunya. Pàgina 15

Punt 5. Acció Social

- Secretaria de la Dona de la CGT de Catalunya Pàgina 29
- Apunts crítics sobre la gestió de la violència de gènere al sindicat. Propostes. Pàgina 30
- L'acció social, acció necessària per a la CGT Pàgina 34
- CGT: De les fredes, buides i tristes oficines a l'ateneu llibertari. Pàgina 39

Punt 6. Estatuts.

- Proposta de modificació de l'article 26è. i de creació d'un nou article 26è.bis Pàgina 42
- Proposta de modificació dels articles 13è., 14è., 19è.-4, 20è., 21è. i 23è. Pàgina 45
- Ponència Estatuts Pàgina 49
- Ponència Estatuts Pàgina 50
- Ponència Estatuts Pàgina 51

Punt 4. Acció Sindical de la CGT de Catalunya.

Fomento de las Cooperativas de Trabajo Asociado por la CGT: Una respuesta económica de la clase trabajadora a la actual crisis capitalista.

En dos palabras se resume la puesta en práctica de la ideología de quien gusta, y hasta abusa, de los conceptos económicos en nombre del beneficio privado y el lucro, como última justificación de lo que es resultado de la combinación del esfuerzo humano, la técnica y el capital, pero con la base en la explotación de los trabajadores: mercado laboral.

Es la praxis actual de la ideología de la explotación, heredera de la esclavitud en todas sus formas. La explotación de los ricos sobre los pobres. La apropiación injusta de la plusvalía.

Los seres humanos como objetos de compra venta, del mercado de esclavos... al contrato y la obediencia debida por un salario, que dará derecho al sustento y al consumo de los bienes y servicios que ponen a nuestra disposición por medio de la regulación del reparto de las rentas, que determinará el poder adquisitivo de los individuos en relación a la clase social a la que pertenezcan, todo ello aderezado con una democracia formal.

Dependiente de todas aquellas ataduras que nos han ido inoculando con el marketing, la publicidad subliminal, entrelazando necesidades básicas con lo superfluo, pero éste último imprescindible por lo de etiqueta y marchamo social que nos adula, cada uno se va encasillando en ésta sociedad del dinero, como productor y consumidor atado a la noria del sistema que nos satisface, da medios pero que también nos humilla, explota y nos denigra como seres humanos.

La mercantilización de la actividad humana más noble, el trabajo, lo que haces por ti y para los demás, que debe ayudar a realizarnos como personas, que nos vincula a la sociedad como una forma más de relación, igual que la cultura, el ocio, el deporte y otras manifestaciones, le ponen un precio, lo compran y venden como si de un producto más se tratara, olvidándose que quien desarrolla una actividad profesional normalmente no lo hace por altruismo, ya que a de conseguir un salario "para vivir" y también, en la mayoría de casos, a de sustentar una familia.

Mientras que el trabajo sea objeto de compra-venta, los asalariados, todos, desde los que son ejecutivos de empresa hasta el aprendiz de oficio, estamos en la misma situación de indefensión.

Es evidente que un ejecutivo de multinacional muy bien pagado, poco vinculado se siente a la clase trabajadora, ya se han encargado de atraer su ego hacia la corte del poder, integrándolo en la empresa, a base de un buen salario y beneficios añadidos, pero no es menos cierto que su situación pueda cambiar de la noche a la mañana, por una decisión tomada por el Comité de Dirección de la Compañía a miles de km. de su despacho.

En pocas palabras: que nadie se libra. Y el que se lo crea, se engaña a si mismo.

Tomar conciencia de que no somos una mercadería más es el primer paso.

Entender que nuestra fuerza de trabajo es una fuente más de la relación social es el segundo.

Y creer que la lucha económica de la clase trabajadora, de los asalariados, es en sí misma la vía de liberación de un sistema explotador en la presente era del capitalismo globalizador, el tercero.

Considerar que la clase trabajadora es el principal grupo de presión social con la capacidad política autosuficiente y con plena disposición para controlar los medios de producción, distribución, consumo y servicios es un paso firme hacia la superación del actual caos y desorden que atenaza a la humanidad.

Quadern de Ponències

1 Pero las utopías se construyen día a día y la gimnasia revolucionaria se ha de poner en
2 práctica con soluciones viables a los problemas planteados en el presente.

3 Si reconocemos que la clase trabajadora hoy está más dividida que nunca, y sabemos
4 porque motivo y cuales han sido los actores que han propiciado ésta situación, y que hoy
5 en día son los mismos que siguen trabajando en esa dirección, tenemos claro quien
6 tenemos enfrente, por lo que para mantener una estrategia sindical por la defensa y la
7 mejora de las condiciones de los trabajadores, pasa por tener en cuenta la premisa
8 anterior, pero además es necesario abrir nuevos frentes para ser realmente efectivo.

9 A estas alturas ya ha quedado bien patente que las luchas por una vivienda digna, contra
10 los abusos de la banca, el monopolio de las cadenas de alimentación, la calidad de la
11 enseñanza, la defensa de una sanidad pública, el transporte eficiente, la calidad y no
12 manipulación transgénica de los alimentos, la defensa de los ecosistemas, etc... son parte
13 de una lucha global por la calidad de vida de los ciudadanos y ésta tiene que estar
14 integrada en nuestra práctica sindical. Lo contrario sería no ser realista.

15
16 Además, a todo ello, quiero añadir que desde los sindicatos se deben potenciar la
17 creación de cooperativas de trabajo asociado, donde por un lado dar respuesta al
18 problema del paro y la precariedad y, por otro, ser escuela donde educarnos en unas
19 relaciones diferentes.

20 Y exigir a la administración pública la financiación necesaria.

21 Potenciar la economía social. (Ver último punto de "13 medidas de CGT para hacer frente
22 a la crisis", doc. firmado por el S.P. de C.G.T.)

23
24 Las coop. fomentadas por la CGT deberán cumplir entre otras premisas las siguientes:

- 25
26 1. Todos sus miembros serán afiliados de CGT.
27 2. Serán escuelas de autogestión y fomento de la solidaridad entre los trabajadores y
28 no sólo como una salida a la crisis económica y el paro.
29 3. En sus estatutos se fijarán los importes sobre beneficios destinados a la formación
30 profesional tanto de sus integrantes como de otros, fomento de nuevas cooperativas y
31 contribución al mantenimiento de los sindicatos y cajas de solidaridad.

32
33 El fomento de éstas coop. de trabajo asociado se debe centrar, al menos inicialmente, en
34 pequeñas unidades de producción, con un plan de viabilidad y proyecto de empresa que
35 las capacite hacia una consolidación como nuevas entidades productivas e insertadas en
36 el mercado capitalista (es el que hay), pero con la capacidad de ser una alternativa a la
37 empresa privada tradicional y la empresa pública.

38
39 Puede ser ambicioso, pero es poner en práctica nuestro pragmatismo sindical (ver doc.
40 "¡Esta no es nuestra crisis! ¿porque pagarla?", ed. Por la Fed. Com. Baix Llobregat.).

41
42 Mención aparte será el intentar controlar aquellas empresas que ante un cierre patronal,
43 tengan una posibilidad de continuidad, con el mantenimiento de los puestos de trabajo,
44 para su posterior conversión en coop. de trabajo asociado. Evidentemente esto requerirá
45 una auditoría que determine las responsabilidades de sus accionistas y el análisis
46 económico y social que ha dado lugar a esa situación de fallida.

47 Y a ésta realidad, sumada a otras, como que empresarios pequeños y medianos no
48 pueden soportar la situación de asfixia financiera de las entidades de crédito y "han de
49 bajar la persiana", hemos de dar respuesta, proponiéndoles que transformen su sociedad
50 privada en colectiva, exigiendo financiación pública para el nuevo proyecto.

51
52 Si la clase empresarial no puede o no quiere crear puestos de trabajo, demostremos que
53 la iniciativa no es exclusiva de nadie y que el ejército de parados y precarizados se puede

Quadern de Ponències

1 poner en marcha y dar soluciones a sus problemas, sin esperar a políticos charlatanes
2 que en pos de la justificación de un sistema económico injusto, nos proponen día tras día
3 fórmulas caducas, sin dar respuestas a los problemas de la ciudadanía.

4

5 PROPUESTA:

6

7 La puesta en marcha inmediata de un equipo de trabajo que desarrolle ésta iniciativa,
8 contactando con las cooperativas ya existentes que tengan un compromiso
9 autogestionario claro, así como con cuantas personas o entidades relacionadas con la
10 economía social que puedan ayudar al presente fin, ya sea por la aportación de sus
11 conocimientos profesionales, su experiencia en éste campo o su afinidad ideológica.

12 Este equipo de trabajo desarrollará, con plena autonomía, un plan de acción, con un
13 timing preestablecido, y rendirá cuentas ante el/los órganos confederales que se estimen
14 oportunos, con la premisa de mantener un seguimiento y valoración.

Punt 4. Acció Sindical de la CGT de Catalunya.

Por una acción sindical útil para la CGT y los trabajador@s

Voy a intentar hacer un pequeño resumen, de por que en la CGT de Catalunya está desapareciendo la acción sindical coordinada, contundente y visible como organización, así como aportar soluciones.

Se producen peticiones de solidaridad para que asistamos a concentraciones, manifestaciones, juicios, etc. como mínimo 4 veces a la semana sino más veces, esto está produciendo en la militancia y en la afiliación cansancio y una no asistencia a actos que de continuar así nos va a crear un serio problema.

Cuando tenemos que dar un golpe de efecto, la militancia esta tan cansada que volver a sensibilizarla para que participe en acciones es muy costoso, **por lo tanto propongo que antes de pedir públicamente solidaridad se concrete hasta que ámbito se esta pidiendo, si a la propia sección sindical, a l@s afiliad@s de una localidad o comarca o bien a toda la CGT de Catalunya.**

La CGT hemos crecido mucho y conflictos, juicios, etc. hay a diario. No se puede estar en todas partes al mismo tiempo o aprendemos a autorregularnos y concretamos a quien y cuando va dirigida la petición de solidaridad, o estamos provocando, sin querer, una insensibilización en nuestr@s afiliad@s que al final no saben cual de las convocatorias es mas importante y optan por lo mas fácil, no acudir a ningún sitio, encontrándonos siempre l@s mismos afiliad@s y de las mismas localidades en todos los actos. **Con esto no quiero decir que no se informe de todos los conflictos en los que estamos, sino que midamos cuando pedimos solidaridad fuera del ámbito del conflicto.**

Lo anteriormente expuesto serviría para intentar relanzar uno de los pilares de la CGT, la solidaridad entre l@s afiliad@s de diversos sectores y territorios.

LA NECESARIA UNIDAD DE LA CGT

Hemos de creernos que la CGT es el sindicato útil para l@s trabajador@s porque proponemos un cambio social, la autogestión de los medios de producción y la desaparición de las jerarquías y l@s jef@s, por eso nos llamamos anarcosindicalistas, a diferencia de otros sindicatos alternativos, con los cuales en algunas ocasiones en la acción sindical en la empresa podemos coincidir, aunque en la mayoría de los casos la convivencia es difícil o incluso insoportable.

Seria totalmente contradictorio que nos llevemos a matar con CCOO y UGT en las empresas y sin embargo nuestro confederal mantuviera relaciones con ellos. Con los llamados sindicatos alternativos propongo que el criterio sea el mismo, si en las empresas donde tienen presencia sus relaciones con la CGT no son buenas y de respeto, la CGT a nivel confederal no participara en plataformas, xarxas, etc. donde estén estas organizaciones.

Voy a poner **ejemplos concretos de diferentes empresas donde compartimos espacio con otras organizaciones y su relación difícil con las diferentes secciones sindicales de la CGT:** la CGT tiene presencia en telefónica y con COBAS no tienen buenas relaciones, por no decir el daño que nos hizo los que montaron "en Construccio",

Quadern de Ponències

1 la CGT tiene presencia en RENFE y con el Sindicato Ferroviario (S.F.) no tiene buenas
2 relaciones, la CGT tiene presencia en la biblioteca de la generalitat y con la CATAAC no
3 tiene buenas relaciones, la CGT tiene presencia en el metro de Barcelona y la convivencia
4 con el S.U. (Sindicato Unitario) es muy complicada, la CGT tiene presencia en BANESTO
5 donde también existe el SEB (Sindicato de Empleados de Banesto) formado por varios
6 ex-afiliados a los que la CGT de Banesto denunció con una querrela ante los juzgados,
7 etc, por lo tanto **es comprensible que los afiliados de CGT en estas secciones
8 sindicales o en otras con situaciones similares se les haga difícil coincidir con
9 estos sindicatos en algunos ámbitos.**

10
11 También tenemos **ejemplos donde la CGT tiene buenas relaciones** en las empresas
12 con otras organizaciones sindicales como en autobuses de Barcelona con la ACTUB o los
13 compañeros de Roca con el COP y por lo tanto **actualmente no debe haber problemas
14 en trabajar con ellos en ningún ámbito.**

15
16 **Por lo tanto propongo que si la relación de la CGT en las empresas no son buenas
17 con un sindicato, no se trabaje con el a nivel confederal, ya que puede provocar que
18 afiliados de CGT no quieran participar en movilizaciones con organizaciones con
19 las que tienen dificultades en el día a día. Sumar con otros si, siempre y cuando no
20 restemos de los nuestros. Dos mas dos no siempre son cuatro.**

21
22 **Hemos de trabajar más en la participación, la unidad y cohesión interna de la CGT y
23 colaborar con aquellas organizaciones sindicales con las que nos entendemos en
24 las empresas.**

Víctor Messeguer Espada
Sindicat d'Administració Pública de Barcelona
Mª Esther del Alcázar i Fabregat
Sindicat d'Ensenyament de Barcelona

Punt 4. Acció Sindical de la CGT de Catalunya.

Consideracions sobre la crisi la falsa recuperació econòmica

Construir la vaga general des de la base

1.- Ens trobem davant d'una crisi global de sobreproducció com les viscudes el 29 o a principis dels 70. Aquestes crisis es produeixen perquè el capitalisme amb una mà impulsa el creixement continuat de la producció, mentre amb l'altra escanya el creixement dels salaris i la capacitat per comprar dels treballadors/es. Quan el desajustament és inevitable, aleshores cerca recursos crediticis per endarrerir la fallida, però aquesta arriba inevitablement per la incapacitat d'equilibrar la producció i la capacitat per comprar de la majoria. El capitalisme és el primer sistema de la història en què la crisi sorgeix com a conseqüència de l'abundància de la producció i no pas per l'escassetat. La contradicció és evident: hi ha moltes necessitats i hi ha producció, però la propietat privada d'aquesta impedeix que el circuit es tanqui.

2.- Encara que les borses gairebé han recuperat el que s'ha perdut en un any, l'atur no deixa d'augmentar, i estem ja en unes xifres equivalents a les majors crisis econòmiques de l'estat espanyol, si excloem la postguerra i la del 29. A l'estat espanyol estan acabant els terminis dels EROS temporals, acaba el primer pla E, els nous EROS de NISSAN i OPEL assenyalen una segona onada, els bancs d'aliments per a indigents es troben buits, comencen retallades en els serveis socials com la disponibilitat de mediadors socials a Barcelona, s'acaben les prestacions i els subsidis d'atur, i el govern reacciona amb una insuficient ajuda de 420 euros no per a tots, la patronal amaga amb l'abaratiment de l'acomiadament i els ajuntaments comencen a tenir dificultats econòmiques per la baixada de la recaptació, i alguns d'ells han començat al seu torn a acomiadar. Els brots verds són un guió per a no lluitar contra els acomiadaments, els desnonaments, els rescats als rics, la pobresa i la guerra. Els únics brots verds en els quals podem confiar són en la progressiva organització i mobilització de la classe obrera.

Però d'aquestes crisis el capitalisme sempre n'ha sortit amb una destrucció massiva de forces productives (treballadors/es i maquinària/empreses), que permetin recuperar la taxa de benefici i iniciar un nou cicle d'acumulació. La crisi del 29 es va acabar «resolent» amb la II Guerra Mundial després de la llarga Depressió dels anys trenta. Obama ja parla de Roosevelt com a referent polític.

3.- Les mesures del govern i la patronal, no representen cap sortida pels treballadors. Al contrari, comença una nova onada d'acomiadaments.

Certament, per ara, el col·lapse econòmic mundial s'ha avortat per l'expedient de crear diners i traspasar deute privat a públic, per un valor mundial d'11 milions de milions de dòlars (que entre 7.000 milions d'habitants toquen a 1.500 dòlars per habitant). Part del capítol espanyol està format per 150.000 milions d'euros en ajudes a la banca i 100.000 en avals. Les dues xifres sumen l'equivalent a dos Pla Marshall amb el total actualitzat. Repartint entre 46 milions d'habitants, toca a 5.400 euros per habitant, només per a la banca. El fantasma de la fallida de les administracions, fins a ara només pròpia de països africans, llatinoamericans o asiàtics, comença a apuntar en els països del nord. Islàndia ha estat el primer, i Califòrnia i Irlanda estan prop. Els EUA es troben en fallida, amb un deute impagable, amb el privilegi que la seva moneda exporta inflació a tot el món, i amb els seus bons finança el seu exèrcit i amb el seu exèrcit dona suport a la seva moneda i

1 als bons.
2 Mentre se'ns vol convèncer que ja som a punt de sortir de la crisi, i que el 2010
3 començarà la recuperació, la realitat pels treballadors/es és que la crisi continua. L'agost
4 tornava a créixer l'atur, menjant-se la petita retallada dels tres darrers mesos i que fa que
5 en un any s'hagi perdut oficialment 1 milió de llocs de treball. Dels 3'6 milions d'aturats
6 oficials només 2'6 milions cobraven alguna prestació a finals de juliol. I, aprofitant de les
7 vacances, la patronal posa sobre la taula nous d'EROs temporals, acomiadaments i
8 tancaments.
9 Nissan, que el juliol acomiadava 698 treballadors/es, a l'agost presenta un ERO temporal
10 per més de 2000. A SEAT presenta un segon ERO aquest any per a més de 5000
11 treballadors, mentre la patronal demana al Govern 70 milions més als ja compromesos
12 240 per la fabricació del Q3. Roca vol acomiadar 713 treballadors més després dels
13 nombrosos ERO temporals i els acomiadaments de l'estiu passat. Pirelli tanca amb els
14 491 treballadors/es al carrer. A la construcció la caiguda de visats d'obra és del 90%.
15 El discurs oficial, que primer negava l'existència de crisi i quan l'accepta és per dir que
16 som a punt de sortir, no és un discurs ignorant sinó destinat a fer més fàcil d'acceptar els
17 cops de la patronal contra els treballadors/es amb les esperances que en poc temps tot
18 s'arreglarà. Ara el Govern ja parla de retallar la despesa (amb el sou dels funcionaris, per
19 exemple), però les enormes sumes de diner públic posades en mans de la gran banca
20 comencen a sortir a la llum: no per posar en marxa l'economia productiva ni donar crèdits
21 a les petites i mitjanes empreses, no en forma de mantenir els llocs de treball, sinó tornant
22 a jugar a la ruleta de la borsa que veu com mentre les empreses no deixen de baixar,
23 contradictòriament el seu valor en borsa torna a pujar en un nou cicle especulatiu.
24 (Editorial 98)
25 Però, de fons, el cicle no es mantindrà, ni es "sortirà de la seva crisi" si no aconsegueixen
26 destruir prou forces productives per tal que les empreses que sobrevisquin
27 "reconstrueixin" l'economia i tornin a encetar un cicle de creixement. Per a sortir de la
28 seva crisi els cal mantenir els inversors i per tant els beneficis i això és a costa
29 d'acomiadar i empitjorar les condicions de vida dels i les treballadores (reducció de sous,
30 augment de jornada, flexibilitat, més precarietat..), és a dir, reduint encara més la capacitat
31 per comprar dels treballadors/es. El seu objectiu no és resoldre la crisi global, sinó
32 mantenir els beneficis empresarials i lluitar amb la competència pel pastís de mercat que
33 quedi, encara que cada cop sigui més petit.
34 Aquesta situació encara no ha tocat fons, i per tant el procés d'acomiadaments i
35 precarització no s'aturarà –ja es parla d'arribar al 20% d'atur-. Els seus mínims "brots
36 verds" han estat a canvi dels aturats i precaris i dels Diners públics que s'han embutxacat i
37 res tenen a veure amb els brots verds del moviment obrer i popular, que no es poden
38 mesurar sinó és amb reduccions de l'atur, manteniment de condicions laborals i salarials,
39 increment dels serveis socials públics, etc...
40 La lògica empresarial a la qual el Govern dóna cobertura (política i acceptant els EROs)
41 accelera encara més la crisi perquè continua minvant la capacitat per comprar. Al contrari,
42 defensar íntegrament els salaris i el seu poder de compra i lluitar contra els
43 acomiadaments són polítiques que, a més de justes, minimitzen la crisi capitalista.
44
45 **4.-** La nostra política sindical ha de partir de la lògica dels i les treballadores davant de la
46 crisi, cal defensar la capacitat productiva. Les fàbriques acumulen riquesa que hem
47 produït amb el nostre esforç, i les necessitats per atendre de la població encara estan molt
48 lluny de ser ateses (i encara més si mirem cap a la resta del món). S'han de defensar amb
49 intransigència els llocs de treball, el sou i les condicions laborals. Exigir a l'administració
50 que no accepti els EROs, convertir cada ERO en una lluita social contra la política de
51 desertificació industrial, i no acceptar passivament les reduccions de llocs de treball o de
52 condicions laborals per "via no traumàtica" que al final representen acomiadaments
53 pactats, reduccions del teixit productiu i augment de la precarietat.

1 Perquè hem de tenir clar que ells només cediran si temen que hi perdran més.
2

3 **5.- A la primera onada d'acomiadaments, i davant dels primers signes de**
4 **resistència a les grans empreses, el Govern va decidir –d'acord amb les**
5 **multinacionals i amb ajuts econòmics - ajornar els acomiadaments a les grans**
6 **empreses uns quants mesos per impedir que confluïssin en la lluita tots els sectors**
7 **a la vegada. Efectivament la majoria de multinacionals (començant per l'automoció)**
8 **van transformar els acomiadaments en EROs temporals. No van renunciar als**
9 **acomiadaments però els van deixar per uns mesos després, tal com vam alertar.**
10 **Mentre això passava, el degoteig de tancaments de petites i mitjanes empreses era**
11 **diari, pràcticament sense capacitat de resposta sindical. Sovint no era a les nostres**
12 **mans aturar els expedients temporals, però de cap manera això podia significar ni la**
13 **pau social ni pensar que tot estava resolt, perquè tal com dèiem, amb la mateixa**
14 **lògica, la patronal ja preparava els següents acomiadaments, amb l'argument afegit**
15 **de que ja ha esgotat totes les vies abans d'acomiadar, i de que molts dels EROs**
16 **anteriors van estar signats per les direccions sindicals acceptant que calia una**
17 **retallada.**

18
19 **Avui encarem la segona onada d'acomiadaments i cal fer balanç de les polítiques**
20 **sindicals aplicades a la primera per tal de canviar el signe i aturar un procés que no**
21 **te final per a la patronal dins de la situació de crisi de sobreproducció que vivim.**
22

23 **6.- Imposar la lògica dels treballadors/es no és possible sense accions fortes i massives.**
24 **Aquest és el camí de la vaga general, però la vaga general ni pot ser una simple**
25 **consigna de propaganda ni quelcom que, tot sol, resol màgicament la situació.**
26 **D'una banda, la vaga general ha de ser una exigència que surti de les lluites i necessitats**
27 **concretes dels treballadors/es, ha de construir-se, doncs, des de baix, més enllà de la**
28 **necessària propaganda d'aquesta idea que cal fer com a sindicat. A més, la vaga general**
29 **ha de servir no només per «protestar» sinó que ha de respondre a necessitats vitals que**
30 **revertirien la crisi en favor dels treballadors/es, en aquest sentit la vaga general ha de tenir**
31 **un programa d'exigències obreres davant de la crisi.**

32 **Els treballadors/es cal que no ens refiem de promeses de recuperacions i de treballs**
33 **futurs, i que defensem el lloc de treball present. La mobilització és la única resposta als**
34 **plans patronals. La coordinació de les empreses en conflicte i convertir-les en conflictes**
35 **socials i polítics és la forma de respondre. I la major responsabilitat de que aquesta**
36 **coordinació es pugui fer està en les grans empreses que arrosseguen al darrera**
37 **nombroses petites i mitjanes. En el primer cicle d'acomiadaments la darrera tardor, les**
38 **direccions sindicals majoritàries van mantenir aïllades les lluites de resistència a cada**
39 **empresa i pràcticament tot els plans patronals van passar. Només superant aquest**
40 **aïllament i amb la exigència de vaga general per aturar la destrucció d'ocupació i de les**
41 **condicions laborals es pot fer que aquest segon cicle es tanqui sense més centenars de**
42 **milers de treballadors/es al carrer.**

43 44 **UNIFICAR LES LLUITES. CONSTRUIR LA VAGA GENERAL DES DE LA BASE**

45 **La lluita ha de respondre a les necessitats més evidents: la lluita contra els expedients i**
46 **els tancaments. Però amb la perspectiva de la mobilització general, la vaga general. No**
47 **ens podem limitar a fer propaganda de la necessitat d'una vaga general cal, a més,**
48 **construir-la des de baix. Com? Començant un procés de confluència de lluites. Cal que**
49 **algun dels comitès d'empresa en els quals tenim presència les organitzacions sindicals de**
50 **classe presenti una resolució per la convocatòria d'una reunió a tots els comitès**
51 **d'empresa de la comarca que tinguin EROs o en tinguin a la vista.**

52
53 **Aquesta reunió hauria de tenir com a objectiu: 1) establir una coordinació regular entre**

Quadern de Ponències

1 comitès d'empresa; 2) impulsar una crida a la lluita conjunta de tota la comarca en
2 defensa del futur; 3) fer arribar aquesta crida a tots els altres sectors de la població; 4)
3 convocar una primera manifestació i fixar –si és possible- una jornada de vaga conjunta;
4 5) presentar a tots els municipis de la comarca la crida per tal que s'hi adhereixin i hi posin
5 recursos concrets (locals, fotocopiadores per fulls...) al servei de la coordinació
6 d'empreses en crisi; 6) exigir la convocatòria d'una vaga general. Òbviament, hem de fer
7 una crida per aquesta tasca a la resta de sindicats. Hem de discutir comarca per comarca,
8 localitat per localitat, des de quina empresa comença el procés de crida a unificar les
9 lluites.

10
11 La realitat de l'acció sindical fa molt difícil aturar els acomiadaments des de les empreses
12 petites, per la qual cosa la responsabilitat la tenen les grans empreses per donar un marc
13 comú a la lluita de totes contra els acomiadaments. La "coordinació" no pot esdevenir
14 una paraula repetida però buida de contingut, sinó fruit de crides pacients però
15 sistemàtiques de les grans empreses –o de les nostres seccions sindicals si no ho
16 aconseguim al comité-, i allà on no sigui possible, una pauta per les petites, cridant a
17 sumar-se a les grans i a les demés subcontractades de les empreses matrius.

18
19 És cert que a la construcció no hi tenim gaire presència i és dels sectors més castigats per
20 la crisi. Seria important recuperar l'experiència dels 70 de les assemblees d'aturats/des
21 que exigien feina digna: plans de construcció d'equipaments socials i vivenda protegida;
22 contractació pública directa amb salari dignes.

23
24 **UNA VAGA GENERAL PER A QUÈ?** Algunes reivindicacions essencials per fer efectiu
25 allò que la crisi la paguin ells (o els rics).

26 * La crisi arriba al sistema productiu perquè els bancs - entrampats amb els moviments
27 especulatius de la borsa i les bombolles- no fan arribar els recursos a famílies i empreses.
28 Cal denunciar els diners que dona el Govern a la banca perquè «es porti bé» i que, a més,
29 s'han demostrat ineficaços, cal exigir la nacionalització de la banca per posar-la al servei
30 de les famílies i la producció.

31 * L'atur creix i a 2009 hem superat els 4 milions d'aturats/ades a l'Estat espanyol. Aquesta
32 situació, a més d'un patiment enorme per la classe treballadora, comporta un agreujament
33 de la crisi, cal emprar totes les mans disponibles i repartir la feina sense que això suposi
34 cap pèrdua de sou. Jornada de 35 hores setmanals amb sou íntegre, cap a l'escala mòbil
35 d'hores de treball. Reducció del ventall salarial. Salari mínim de 1200 euros que asseguri
36 la satisfacció de les necessitats de tots els treballadors i treballadores.

37 * La patronal es justifica amb previsions futures o caigudes de vendes per presentar EROs
38 amb acomiadaments i retallades de sous i «costos laborals». Aquestes mesures agreugen
39 la crisi, s'ha d'exigir a les empreses que es mantinguin la producció i les condicions
40 laborals, exigint o intervenint els preus –si cal- per retallar el marge de benefici
41 empresarial i augmentar el consum.

42 Adequació de la producció a les necessitats col·lectives i individuals dels treballadors i
43 treballadores, tenint en compte els condicionants ecològics i de matèries primeres. Aturar
44 la deslocalització d'empreses que se'n van a altres països a explotar treballadors/es amb
45 menys drets laborals i socials. Exigència a l'administració que rebutgi els EROs i
46 nacionalitzi sota el control dels treballadors/ es les empreses que es neguen a mantenir la
47 plantilla i els sous.

48 * Per la petita i mitjana empresa, però també per la gran, la Llei concursal és el recurs per
49 poder fer tancaments ràpids i sense resistències. L'amenaça que s'apliqui la Llei concursal
50 és una espasa de Damocles sobre les lluites obreres de resistència, per tant s'ha d'exigir
51 la derogació de Llei concursal.

52 * Un dels sectors més castigats per la crisi és la construcció. D'una banda cal exigir una
53 llei que impedeixi el desnonament per la impossibilitat de famílies de pagar el lloguer o els

Quadern de Ponències

- 1 crèdits bancaris. De l'altra s'ha d'exigir un pla de construcció i obra pública amb centres
- 2 escolars, sanitaris, transports públics... per absorbir l'atur de la construcció.

Cristina Mas
Abderrahmane Arjdal
Sindicat d'Activitats diverses de Terrassa
Muhitin Karkin
Sindicat d'Ensenyament de Barcelona

Punt 4. Acció Sindical de la CGT de Catalunya.

L'ofensiva burgesa comença amb els treballadors/es immigrants

Els treballadors immigrants, caps de turc de la crisi

La directiva del retorn de la UE assenyala una línia de racisme institucional sota la cobertura de destinar el treball als ciutadans de la UE i expulsar la immigració. Simultàniament els diferents governs participen en aventures militars imperialistes i/o directament impulsen el saqueig de matèries primeres en el tercer món, fent-se responsables de les crisis econòmiques i ecològiques d'aquest que fan impossible viure amb dignitat. El racisme institucional i la participació en les guerres imperialistes fomenten el xovinisme en la classe obrera. Als governs no els preocupa l'ocupació de la classe obrera "autòctona". Si els preocupés encararien enèrgics programes de repartiment del treball i socialització de la riquesa. El que els preocupa és l'enfrontament amb la classe obrera (autòctona i immigrada) i ens prefereixen dividits i enfrontats que no pas units. Mentre l'Estat aplica un estat d'excepció a una part de la classe obrera amb camps de concentració, ens debiliten a tots en la lluita de classes.

L'ERO més gran

Els treballadors immigrants són el sector de la classe més afectat per la crisi. Són un de cada tres aturats segons l'EPA i la seva taxa d'atur és gairebé el doble (28%) que la dels nascuts a l'Estat espanyol. L'atur suposa per aquests companys una doble condemna, ja que per molts pot suposar tornar a la il·legalitat si, a l'hora de renovar els papers, no han cotitzat prou temps. A més es calcula que hi ha, com a mínim, 900.000 treballadors sense papers¹, sotmesos a una brutal sobreexplotació.

L'arribada d'un flux important de treballadors des de l'any 2000 va venir a omplir un buit de mà d'obra, ocupant les feines que els d'aquí rebutjaven. El govern, la patronal, les ONG i les direccions sindicals majoritàries van generalitzar aleshores el discurs que la immigració era necessària des d'un punt de vista econòmic i que era "rendible" (finançament de la Seguretat Social, mà d'obra pel boom de la construcció...) Ara, amb la crisi, el discurs s'ha girat cap al "aquí no hi ha treball per tothom, ja podeu marxar".

La campanya per capitalitzar l'atur i retornar al país d'origen, renunciant al permís de residència i treball durant 3 anys (mesura estrella de Corbacho), no ha servit per reduir significativament el nombre d'aturats, sinó per estendre entre la classe treballadora el missatge que l'immigrant sobra, que se n'ha d'anar, perquè, ara sí, està plantejada la competència pel lloc de treball. Cada dia pren més força la imatge de l'immigrant aturat i torna el discurs del col·lapse dels serveis públics i el monopoli dels ajuts socials (quan no és causat per la immigració, sinó per les contínues retallades i privatitzacions).

El que no s'explica és que amb la crisi, l'arribada d'immigrants ha caigut², ni que les característiques del mercat laboral espanyol (demografia, segmentació, participació dones) fan que la immigració s'hagi convertit en una característica estructural, més enllà de les conjuntures econòmiques.

¹ Diferència entre les dades de l'EPA i les d'afiliats a la S.Social el tercer trimestre de 2008.

² Algunes dades: les autoritzacions inicials de treball han passat de 137.000 en tot el 2008 a 10.500 el primer semestre de 2009; el 2006 van arribar gairebé 18.000 pasteres, per 4.500 fins a 31 de juliol de 2009.

1 **La reforma de la llei d'estrangeria: qui ha de pagar la crisi?**

2 La reforma de la llei d'estrangeria es basa també en la política de "si no tenen feina no
3 han de venir", i és un descarat "los españoles primero", pel que fa a les ajudes socials.
4 No només castiga més durament els sense papers, sinó que complica les coses als qui,
5 saltant tots els obstacles, han aconseguit regularitzar la situació. La llei també avança en
6 la criminalització dels sense papers, amb la ja famosa ampliació del període d'internament
7 a 60 dies (prorrogables), però també amb multes per als qui els acullin a casa.

8
9 Zapatero segueix les passes de Berlusconi i de Sarkozy, en la línia de l'Europa-fortalesa,
10 que busca condemnar els nouvinguts a la clandestinitat per generar una bossa de reserva
11 de treballadors disposats a acceptar qualsevol preu per pressionar a la baixa les
12 condicions de treball de tots i totes. Aquesta política és l'altra cara de la moneda de la
13 deslocalització: s'emporten les fàbriques a països on els sous i les condicions són molt
14 pitjors i, quan això no és possible (construcció, hosteleria, treball domèstic...), s'utilitzen
15 els treballadors immigrants treballant a Europa en les condicions dels seus països
16 d'origen. És el cas dels sense papers, però també de molts treballadors regularitzats que
17 no tenen contracte o dels que arriben per treballar sota el conveni del seu país d'origen,
18 en virtut de les directives europees, generant conflictes i divisions com les vagues
19 britàniques de febrer de 2009.

20
21 **Cal una resposta de classe**

22 Des de la CGT cal fer un esforç ara per contrarestar aquesta propaganda populista del
23 govern, que pretén que siguin els treballadors immigrants els qui paguin els plats trencats
24 de la crisi. Reivindiquem el dret de tot treballador a moure's pel món per trobar condicions
25 de vida i laborals més dignes. Denunciem que tota llei d'estrangeria que discrimini els
26 treballadors pel seu origen no atura aquest moviment, però obre una fractura inacceptable
27 al cor de la classe obrera, que busca el divideix i vencerà, al servei de la patronal i del
28 govern. Llitem per la igualtat de drets i posem el sindicat a treballar per defensar el
29 sector més explotat de la classe.

30
31 El verí de la divisió en la classe obrera és el que permet que el feixisme germi. Les
32 divisions de la classe obrera que avui es produeixen per origen, hi són també entre
33 precaris i fixos, per edats davant dels expedients de regulació, entre treballadors/ es de
34 diferents països d'una multinacional per qui es queda una producció i qui tanca i, no fa
35 tant, es va produir per l'arribada al mercat laboral de les dones. Els pretextos de la divisió
36 poden ser molts i la burgesia sempre els agita perquè hi surt guanyant. La lluita de la
37 classe obrera ha d'unir-nos si de debò volem afrontar la crisi i les seves terribles
38 conseqüències per als i les treballadores. O ens salvem tots i totes o no se salvarà ningú.

39
40
41 **El paper de la CGT. Propostes d'acció sindical**

42
43 La defensa dels treballadors immigrants ha de ser una de les banderes de la resposta de la
44 CGT a la crisi. A diferència de l'assistencialisme que propugnen les direccions de CCOO i
45 d'UGT, la nostra organització s'ha de destacar per la lluita en defensa dels sectors més
46 explotats de la classe: immigrants, joves precaris i dones. Des de les empreses mare cap a
47 les subcontractes, aprofitant a fons les poques esquerdes legals que tenim, com el control
48 de salut laboral, des de les grans fàbriques cap a les proveïdores.

49
50 Els treballadors immigrants han de ser part activa de la vida interna de l'organització,
51 formant part de les seccions sindicals, de les assemblees i dels càrrecs del sindicats, i no
52 només números en oficines d'informació.

53

Quadern de Ponències

1 La lluita dels treballadors de la neteja del metro de Madrid demostra que la unitat entre
2 autòctons i estrangers no és una utopia per a la propaganda, sinó la clau del triomf. La
3 defensa dels treballadors en plantilla per l'equiparació salarial de les subcontractes i la
4 lluita conjunta contra les retallades va portar a una victòria molt significativa, per sobre de
5 les burocràcies, la repressió i el linxament mediàtic.

6

7 **Una Plataforma de lluita**

8

- 9 • Derogació de llei d'estrangeria. Tancament dels camps de concentració.
- 10 • Repartiment del treball entre tota la classe obrera, autòctona i immigrada sense
11 pèrdua salarial. Transitòriament, treball públic per a qui no en tingui al sector privat.
12 Mentre no sigui així, prestació d'atur indefinida.
- 13 • Salari mínim de 1.200 euros al mes.
- 14 • Cap desnonament per atur a tota la classe obrera, autòctona i immigrada.
- 15 • Per uns serveis públics universals per a tota la classe obrera, autòctona i
16 immigrada, gratuïts, de qualitat i amb gestió directa per treballadors/es públics.
- 17 • Socialització de la riquesa. Passant 250.000 milions d'euros als bancs es privatitza
18 el diner públic. Ha de ser a l'inrevès. Nacionalització sense indemnització de la banca i les
19 grans empreses.
- 20 • Retorn de totes les tropes: Afganistan, Haití, Gaza, Bòsnia, Líban, Txad, Somàlia.
21 Prou d'expoli de pesca i matèries primeres per part d'empreses de l'estat espanyol a la
22 resta del món.

1		Paco Núñez
2		Sindicat de Transports de Lleida
3		Pepe Berlanga
4		Quim Garreta
5		Sindicat de Banca de Barcelona
6		Emili Cortavitarte
7		Sindicat d'Ensenyament de Barcelona
8		Diego Rejón
9		Bruno Valtueña
10		Sindicat del Metall del Baix Llobregat
11		David Santamaría
12		Pedro Duque
13		Sindicat de Químiques del Baix Penedès
14		Francisco Martín
15		Sindicat d'Activitats Diverses de l'Anoia
16		Rafael Baitg
17		Sindicat d'Activitats Diverses de Lleida
18		Joan M. Rosich
19		Sindicat d'Activitats Diverses del Baix Camp
20		Ermengol Gassiot
21		Sindicat d'Activitats Diverses de Terrassa
22		

Punt 4. Acció Sindical de la CGT de Catalunya.

Preàmbulo

La virtud de nuestra Organización es que no sólo se limita a entender de aspectos reivindicativos en el ámbito sindical, sino que sin olvidar éste, también incide en el área social, por ello, aún cuando en el orden del día se distingue entre acción social y sindical, las dos se estructuran desde una misma base, se entremezclan las propuestas y argumentos. Por ello sirva este preámbulo de razonamiento de las propuestas que se concretan en acción sindical y social.

Desde el reconocimiento de nuestra naturaleza de seres libres en el momento de nacer, no influenciados por nada más que por lo que iremos aprendiendo en la vida, tenemos que ser conscientes que sólo se aprende aquello que se ve, se palpa, se vive. Ferrer i Guardia, y no fue el primero, con su escuela racionalista ya dejó claro que aquello que se experimenta por uno mismo, se asimila mejor.

Consecuentemente con lo anterior, nuestra manera de actuar como CeGeTistas, en todos los aspectos y sentidos de la vida, tanto laboral, social como de convivencia, es la mejor escuela y modo de diseminar nuestro pensamiento, ideología y diseño de sociedad que anhelamos construir.

Una apuesta por la **libertad** individual en toda su máxima expresión, con el reconocimiento explícito de que termina, nuestra libertad, donde nace la de al lado. Es una fuente fundamental de nuestra manera de afrontar la vida

Una apuesta por **expresar**, sin ninguna cortapisa, nuestra manera de pensar y defender nuestro pensamiento, dónde, cuándo y como sea, sin temor alguno de que el entorno nos contamine, es una práctica que debemos y podemos desarrollar.

Una apuesta por **sumar**, para conseguir que nuestro pensamiento y manera de actuar se extienda a los demás, nos conduce a ser abiertos y entender que aquí, en nuestra casa,

Quadern de Ponències

1 en la **Casa Grande** de los **Trabajadores** no sobra nadie y cualquier trabajador y
2 trabajadora es bien recibido.

3 Una apuesta por **convencer**, no por vencer o imponer una voluntad o forma de ver las
4 cosas contra otra. Estamos en una Organización que siempre ha denostado las
5 votaciones porque, aun siendo una forma de respetar la voluntad mayoritaria, no deja de
6 ser la imposición de un criterio sobre otro; de una verdad sobre otra, de una forma de ver
7 los problemas sobre otra. Relegando, en consecuencia, un pensamiento, una idea, una
8 forma de entender, a un segundo plano.

9
10 Si el **pensamiento** es **libre** y lo ejercemos personas en uso y aras de la libertad, no se
11 puede relegar a un segundo plano una reflexión por dispar que sea. Es más seguramente
12 que aspectos o visiones distintas, se complementan e incluso perfeccionan lo que se
13 aprecia de otra manera. Por ello, todo acuerdo por consenso de la suma de voluntades es
14 el camino que debemos adoptar. El respeto a quien no piensa igual, es la base para poder
15 analizar y ser críticos con el propio pensar de uno mismo. Por definición la crítica, en
16 positivo, perfecciona cualquier actividad o pensamiento.

17
18 Estamos en una **Organización** donde escuchamos cuantas voces quieran intervenir, el
19 contraste de opiniones permitirá a la asamblea de los Sindicatos tomar los acuerdos sin
20 ninguna tutela o dirección que la que se dote por si misma.

21
22 Nuestra Organización, sindical por excelencia, apuesta por la emancipación de los
23 trabajadores y trabajadoras. Pretendemos que el **trabajo** se realice para el beneficio de la
24 colectividad y sea hecho por sus propios miembros. Sobra cualquier modalidad
25 empresarial cuyo objetivo es el beneficio sin final. El largo camino que tenemos que
26 recorrer hasta nuestro objetivo deberá agotar etapas y acabar con esos niveles de
27 organización empresarial.

28
29 Conseguiremos nuestro **objetivo** apoyándonos en nuestro quehacer diario en el barrio,
30 pueblo, ciudad, comunidad o país, desarrollando en los foros donde se dirimen aspectos
31 que afectan a la población, es decir a los trabajadores y trabajadoras también,
32 trasladando nuestros principios y formas de actuar. De esa forma conseguiremos que la
33 colectividad defina lo que necesita y cómo lo necesita y así trasladar a los centros de
34 producción y servicio las necesidades que deben cubrirse.

35
36 Apostamos por que la **autogestión** de los servicios públicos, desarrollada por los propios
37 trabajadores y trabajadoras de cada ámbito, ajustándose a lo que se requiera desde la
38 colectividad. Nuestra apuesta por los servicios públicos: sanidad, educación, jubilación,
39 etc... es absolutamente clara. Todo bajo control de los trabajadores y trabajadoras con un
40 nivel de calidad y universalidad sin discusión.

41
42 Nuestras opciones y reivindicaciones recogidas en los distintos congresos tanto de
43 Catalunya como estatales, incluido el XVI Congreso de la CGT, son los que iremos
44 defendiendo para llegar a conseguir nuestro propósito de **emancipación**.

45
46 Nos ratificamos en una voluntad clara de no aceptar ninguna destrucción de empleo. Sólo
47 cuando las necesidades colectivas no reclamen el producto que se genere en un centro
48 de trabajo, o bien la colectividad no requiera tanta producción, y tras un proceso que
49 impulsaría sobre todo la asunción de los trabajadores y trabajadoras de los medios de
50 producción, se analizaría a través del **Sindicato** lo que mejor proceda.

51
52 Nuestro país va a tener en un **futuro** un papel determinante en el descanso y el ocio.
53 Desde la potenciación de las distintas culturas culinarias y los productos propios de la

1 tierra, desterrando el uso de transgénicos, vamos a ser un colectivo que trabaje para
2 cubrir las necesidades en los períodos de asueto y los más prolongados de jubilación.

3
4 Precisamente en el punto de la **jubilación** nuestra organización debe empezar a
5 plantearse cómo cubrir las necesidades de nuestros mayores. La esperanza de vida cada
6 vez es mayor, el antiguo cliché familiar va perdiendo peso y en cambio va ganando la
7 soledad de nuestros mayores, cada vez más necesitados de servicios apropiados para
8 sus necesidades.

9
10 Potenciar auténticas residencias de descanso, debe empezar a ser un objetivo nuestro.
11 Crear **cooperativas de servicio** para nuestros mayores, gestionadas y controladas por si
12 mismos, a partir del momento de su jubilación, puede ser un reto de cara al futuro.

13
14 No se trata sólo de hacer un catálogo de reivindicaciones pendientes y perennes de
15 nuestra Organización. Cada una de nuestras Secciones Sindicales y Sindicatos junto con
16 las Federaciones Sectoriales ya plasman las mencionadas reivindicaciones. El conjunto
17 de las mismas confiere el verdadero alcance de nuestra actividad sindical, es en los
18 centros de trabajo donde se desarrollan y consiguen los avances. El Sindicato es el nexo
19 de unión y coordinación, además de ser el centro de enseñanza, confluencia y contraste
20 de experiencias que, como decíamos al principio, es la mejor fórmula de aprender.

21 22 **Consideraciones iniciales**

23
24 Desde el pasado Congreso de la CGT de Catalunya, la situación social y sindical ha
25 venido marcada fundamentalmente por la crisis sistémica que estamos viviendo en los
26 últimos dos años.

27 • A modo de ilustración, podríamos citar una abundante bibliografía sobre esta crisis.
28 Señalaremos sólo algunos documentos que ilustran la situación actual de crisis
29 económica capitalista.

30 1. boletín 124 del gabinete de estudios de la CGT:

31 http://www.cgt.org.es/IMG/pdf/Boletin_124.pdf

32 2. <http://www.sinpermiso.info/textos/index.php?id=2701>

33 3. <http://www.sinpermiso.info/textos/index.php?id=2508>

34 4. <http://www.sinpermiso.info/textos/index.php?id=2580>

35 5. <http://www.sindominio.net/unomada/boltanski/boltanski.pdf>

36 6. ...

37 Igualmente sirven como documentos de trabajo para el análisis y la acción, los acuerdos
38 del XVIº Congreso de la CGT en Málaga.

39
40 • Corresponde a este Congreso analizar la situación más actual y las respuestas
41 necesarias desde posiciones de clase a lo que el Capitalismo está llevando a cabo
42 aprovechándose de una crisis que han generado ellos mismos.

43
44 Por ello, es necesario plantear que ante la situación más que cambiante y por la que
45 previsiblemente se darán hechos importantes en los próximos meses, los debates sobre
46 la Acción Sindical y Social en los Sindicatos que formamos la CGT de Catalunya deberán
47 ser ágiles y responder a los cambios que podamos vivir en el desarrollo de nuestro IXº
48 Congreso.

49
50 Es precisamente el debate congresual el mejor momento y la expresión de la capacidad
51 de respuesta de la CGT a los problemas que vivimos actualmente la clase obrera. Por
52 ello, posiblemente los documentos aportados cuatro meses antes del Congreso, en
53 materia de acción sindical, deban poder actualizarse por las aportaciones de los

Quadern de Ponències

1 Sindicatos y del propio Pleno del Congreso, si se producen cambios importantes en el
2 panorama sindical posteriores a la entrega de las ponencias.

3
4 Sin duda los documentos de debate y la propia Comisión Organizadora serán las
5 herramientas más eficaces para esta adaptación a la realidad.

6
7 • De nada serviría acordar una perfecta Acción Sindical si posteriormente somos
8 incapaces de llevarla a cabo por una deficiente Organización, o por la no implicación del
9 conjunto del Sindicato, de todos los Sindicatos y Federaciones que componemos la CGT
10 de Catalunya.

11
12 Por ello es imprescindible apartar, olvidar y eliminar cualquier atisbo de división interna, en
13 el objetivo de enfrentarnos a una crisis y reconversión que está afectando a toda la
14 población asalariada, pero en especial a quienes nos hemos destacado en la acción y la
15 lucha y ahora estamos siendo víctimas de los EREs y demás medidas antiobreras de las
16 empresas.

17
18 **Análisis de la situación**

19
20 De los documentos y textos que podamos haber recopilado sobre esta crisis y de la
21 actuación de los poderes públicos, tanto de Catalunya como del Estado Español,
22 podemos plantear algunas reflexiones y análisis:

23
24 **El gobierno central sólo plantea parches.** El convencimiento de los partidos políticos
25 socialdemócratas de que no hay otra sociedad posible que la especulación y la corrupción
26 en las que se han instalado, hacen poco posible que se dé una respuesta a la crisis, al
27 menos socialista, mucho menos de carácter igualitario y enfrentado a los intereses de los
28 capitalistas. En efecto, ha sido evidente el entreguismo de los Gobiernos ante los
29 banqueros en cuanto se ha generado esta crisis, poniendo a su disposición miles de
30 millones de euros, a pesar de que ellos han sido corresponsables de ésta junto a las
31 multinacionales y los especuladores. Ésto contrasta con las medidas ridículas de los 420
32 € para aquellas personas que hayan agotado el desempleo actual y el subsidio posterior.

33
34 Tan sólo aparece de manera positiva el hecho que aún no nos haya aplicado una reforma
35 laboral unilateral como sí hizo el Gobierno del PP en 2004. Sin embargo, la negociación
36 que estamos viviendo en los últimos meses para un pacto general, mucho nos tememos
37 que acabará con un acuerdo negativo para la clase obrera, si no hay una respuesta de los
38 trabajadores y trabajadoras.

39
40 **La subida de impuestos aparece como algo inminente.** La publicidad sobre que sólo
41 afectaría a las rentas más altas es engañosa y como siempre, lo más probable es que
42 paguemos los trabajadores una crisis que han generado los más poderosos.

43
44 Pero, además este debate sitúa también el objetivo de la patronal de meter mano en los
45 fondos del Estado dedicados a garantizar el sistema de salud y de pensiones. En efecto,
46 si vemos las propuestas de la CEOE para el “diálogo social”, de manera eufemística,
47 plantean una privatización del sistema de salud y menguar el fondo de garantía del
48 sistema de pensiones.

49
50 **Esta crisis es la demostración del fracaso del Capitalismo** en el teórico objetivo que
51 cualquier sistema social debe dar a la población una estabilidad y una garantía de
52 subsistencia. Queda claro que el Capitalismo sólo tiene el objetivo de llenar los bolsillos
53 de unos pocos a base de la sobreexplotación de la mayoría.

1
2 Pero esto, que vemos claro en la CGT, sigue obviándose por la mayoría de la población,
3 que acepta esta crisis como un proceso natural de la sociedad. De esta manera la misma
4 crisis que ellos han creado, les sirve como excusa o argumento para generar más
5 medidas antiobreras, más explotación, más sobreproducción y, por tanto, más diferencias
6 económicas y fractura social.
7

8 **Los sindicatos mayoritarios siguen sin querer afrontar una respuesta global** a la
9 reconversión que estamos viviendo, presos en su política reformista y de clientelismo. La
10 Huelga General es valorada por ellos como un enfrentamiento contra el Gobierno
11 Zapatero. Gobierno que consideran de los trabajadores y contra el que no quieren hacer
12 esa movilización general. Ésto responde a dos posiciones erróneas y contrarias a lo que
13 defendemos la CGT ante esta crisis.
14

15 1. Mientras la CGT defendemos que el camino más correcto de enfrentamiento contra la
16 actitud de las empresas es unificar las luchas y salir a la calle todos los afectados por los
17 EREs y la reconversión que quiere aplicar el empresariado catalán, los sindicatos
18 mayoritarios siguen cada empresa como un caso aislado, sin conectar para nada las
19 luchas contra los despidos y empeoramiento de las condiciones de trabajo.
20

21 2. Mientras para la CGT, la Huelga General es la respuesta que merece la prepotencia de
22 la patronal y se hace fundamentalmente contra el enemigo de clase, los otros sindicatos
23 entienden incomprensiblemente que la huelga general se hace sólo contra los gobiernos.
24 En realidad una excusa para no enfrentarse a los empresarios con quienes tienen
25 demasiados compromisos y prebendas.
26

27 **Una reconversión encubierta**

28

29 Esta crisis, está teniendo una repercusión clara contra los trabajadores y trabajadoras.
30 Actualmente asoman en la prensa aquellas luchas ligadas a la industria (metal y
31 químicas), que producen más efecto mediático y que aparecen como consecuencia de la
32 crisis de ventas en el auto, fruto de la especulación del ladrillo y/o del cierre de los
33 créditos en los bancos.
34

35 No sólo la industria se está viendo afectada directamente con miles de despidos. Como
36 veremos, el sector servicios es el que más despidos ha tenido en el último año. Pero se
37 producen situaciones que demuestran el carácter de reconversión que tiene este proceso
38 de los últimos dos años:
39

40 1. Las empresas usan la crisis para reconvertir y obtener más beneficios. Se está
41 utilizando la psicosis de depresión económica para justificar congelaciones salariales,
42 empeoramiento de los puestos de trabajo y negociaciones a la baja en los convenios,
43 ¡para aquellos que se quedan en la empresa!. Quien pierde el puesto de trabajo por
44 despido, tendrá este mismo empeoramiento si encuentra un nuevo empleo en el futuro.
45 No sólo ésto, esta crisis está siendo usada para aplicar reconversiones previstas y ligadas
46 a deslocalizaciones, como es el caso de Roca que acaba de presentar una nueva
47 restructuración con el objetivo de llevar producciones a Marruecos, algo que ya se
48 conocía de antemano.
49

50 2. Los que más sufren son los y las trabajadoras precarias. Tal como reflejan las
51 estadísticas a nivel estatal, 1,2 millones de empleos temporales han desaparecido sin
52 generar ningún conflicto ya que no aparecen como despidos. Pero, si observamos los
53 datos de Catalunya, el sector servicios es el más afectados por los despidos (94.246)

Quadern de Ponències

1 frente a la industria, más mediática por los EREs (35.786) o incluso la Construcción
 2 (31.601), afectada por la expulsión de decenas de miles de autónomos que no constan
 3 como parados. En concreto, de los datos en la Industria (Metal y Químicas,
 4 fundamentalmente) de los 46.000 despidos registrados en Catalunya en el primer
 5 semestre de 2009, sólo 7.000 lo han sido por EREs. El resto ha sufrido la precariedad
 6 más absoluta con cierres concursales, despidos objetivos o, simplemente, la finalización
 7 de contratos temporales. Por tanto, es evidente que llueve sobre mojado en casos de
 8 compañeros que en los últimos años han cambiado de puestos de trabajo por ser
 9 temporales (sobre todo en el sector servicios) y que ahora engrosan las listas del paro.
 10 Un caso paradigmático de precariedad son los inmigrantes que, además de perder
 11 puestos de trabajo por debajo de las condiciones del resto de la población trabajadora,
 12 están perdiendo los pisos adquiridos con hipotecas leoninas y que ahora han de seguir
 13 pagando después de haberlo perdido por desahucio.
 14 La siguiente tabla muestra cómo ha evolucionado el paro interanualmente según sexo,
 15 edad, sector económico y la demarcación, desde agosto de 2008 a agosto de 2009 en
 16 Catalunya
 17

Taula 2. Variació interanual de l'atur registrat a 31 d'agost de 2009			
	Absoluta	Distribució variació	Relativa
Segons el sexe			
Homes	109.770	62,0%	67,6%
Dones	67.277	38,0%	37,5%
Segons l'edat			
Joves menors de 25 anys	15.699	8,9%	47,4%
De 25 i més anys	161.348	91,1%	52,2%
Segons el sector econòmic			
Agricultura	2.928	1,7%	109,6%
Indústria	35.786	20,2%	53,9%
Construcció	31.601	17,8%	52,8%
Serveis	94.246	53,2%	46,1%
Sense ocupació anterior	12.486	7,1%	139,7%
Segons la demarcació			
Barcelona	134.461	75,9%	51,3%
Girona	16.087	9,1%	54,0%
Lleida	8.901	5,0%	64,7%
Tarragona	17.598	9,9%	48,4%
Total aturats/ades	177.047	100,0%	51,8%

Font: Departament de Treball i SOC

18
 19 **3. Se está realizando una limpieza antiobrera y antisindical.** Los datos demuestran
 20 que las empresas utilizan esta "oportunidad" de despedir gente para deshacerse de
 21 aquellos trabajadores que no participan del sistema competitivo y antihumano que se ha
 22 instalado en la industria.

23
 24 En efecto, los colectivos de absentismo por enfermedad, aquellas personas que no se
 25 adaptan a los ritmos de trabajo cada vez más inaceptable o quienes reivindican el
 26 cumplimiento de la ley, son considerados sobrantes y enviados al paro con el objetivo
 27 claro de mejorar las cuentas de las empresas.

28
 29 Sin duda, en el colectivo de las plantillas más reivindicativas y más luchadoras
 30 encontramos a muchos compañeros/as afiliados/as en CGT. No somos los únicos, pero es

Quadern de Ponències

1 evidente que los casos de SAS-VDO, Expert, SEAT, ICMA, Mahle y recientemente Nissan,
2 son una demostración de que los empresarios están aprovechando estos momentos para
3 quedarse con sindicatos y trabajadores afiliados que acepten al máximo los nuevos
4 procesos productivos, más esclavistas y destructores de la salud y la vida de las
5 personas.

6 Por ello, intentan despedir a personas que exigen ritmos de trabajo humanos, que luchan
7 contra la corrupción y clientelismo sindical y de la empresa, que exigen igualdad en los
8 contratos, en los sueldos, que defienden sus derechos, que defienden una sociedad más
9 justa que, evidentemente, no interesa a los empresarios y que los sindicatos mayoritarios
10 han olvidado.

11

12 **Las respuestas**

13

14 **La unidad interna; el apoyo mutuo. La unión hace la fuerza.**

15

16 Nos encontramos inmersos en procesos de ERE en centenares de empresas. Mahle,
17 Nissan, ICMA o Roca están siendo noticia de despidos en los que se aplica esta
18 reconversión. Pero, hay muchas Secciones Sindicales más pequeñas que están siendo
19 víctimas de los despidos, de los EREs y de la misma persecución y acoso tanto contra los
20 afiliados/as como contra los delegados/as de la CGT.

21

22 Por ello, la primera herramienta es la UNION en la lucha contra esta reconversión. No
23 podemos caer en la misma acción corporativista que criticamos a los sindicatos
24 mayoritarios de luchar empresa por empresa.

25

26 **La CGT de Catalunya unificará las luchas por sectores, por comarcas y por el**
27 **conjunto del territorio y movilizará a todas las empresas afectadas por la crisis.**
28 **Promoverá la solidaridad con quienes son afectados por las agresiones de la**
29 **patronal.**

30

31 **La formación como herramienta fundamental contra el sistema.**

32

33 Una de las herramientas que más puede ayudar a los delegados y afiliación del Sindicato,
34 en el enfrentamiento contra el sistema, es la formación. Para poder proporcionar a toda la
35 afiliación esta herramienta de la mejor manera es necesario darle un marco organizativo y
36 de trabajo como l'Escola Confederal de Formació.

37

38 **La CGT de Catalunya creará l'Escola Confederal de Formació, dependiente de la**
39 **Secretaría de Formació y del C.E.S.L., para la formación de afiliados y afiliadas,**
40 **tanto nuevos como veteranos. Esta Escola tendrá una programación formativa**
41 **básica y permanente para nuevos y nuevas afiliadas, para nuevos y nuevas**
42 **delegadas y para nuevos y nuevas responsables de los diferentes entes que**
43 **formamos la Confederació (Secciones Sindicales, Sindicatos, Federaciones**
44 **Territoriales y Sectoriales), cada año elaborará una programación formativa**
45 **interdisciplinar (sindical, social, jurídica, económica, científica, artística,**
46 **internacional,...) en función de los acontecimientos, de las situaciones**
47 **sociopolíticas y de las necesidades y voluntades formativas de la afiliación. Su**
48 **actividad se podrá desarrollar en los diferentes locales de la CGT de Catalunya, de**
49 **común acuerdo con las territoriales correspondientes y en función de las demandas**
50 **y necesidades. También en otros locales ajenos a la organización.**

51

52 **Todos/as somos afectados/as.**

53

1 Tampoco podemos generar división o caer en el “sálvese el que pueda”. En primer lugar
2 hay que unificar a todos los afectados, ya sea por despidos, por EREs o por procesos de
3 reconversión.
4

5 **Es obligación de los SPs del territorio o sector, que tengan una empresa afectada**
6 **por EREs o despidos, unificar a los que sufren el problema directamente, con el**
7 **objetivo de reclamar la solidaridad y el apoyo mutuo a todo el Sindicato del sector**
8 **afectado y abrir al resto de sectores y territorios para salir a la calle a luchar contra**
9 **esta crisis-reconversión.**

10 **En este sentido se mantendrá una continuidad a la iniciativa realizada en Catalunya**
11 **el sábado 31 de octubre del 2009 en Barcelona y resto de capitales de provincia, en**
12 **el camino de la preparación de la huelga general.**

13 **Movilizaciones generales.**

14
15
16 Ante las inminentes convocatorias de movilizaciones que se desarrollarán en los meses y
17 años venideros, es necesaria, más que nunca, una coordinación de todos los entes en la
18 respuesta general y de apoyo mutuo, que exige el actual nivel de enfrentamiento con los
19 empresarios.
20

21 Por ello es fundamental que el Comité Confederal de la CGT de Catalunya asuma el papel
22 encomendado por los Estatutos de coordinar y vertebrar las respuestas sociales y
23 sindicales en cada momento.
24

25 **Las convocatorias generales que hace la CGT de Catalunya (Huelga General,**
26 **Movilizaciones sociales, 1 de mayo, 11 de septiembre,...) se decidirán y gestionarán**
27 **por el Comité Confederal, teniendo las Federaciones Locales donde se celebren los**
28 **diferentes actos el derecho y la responsabilidad de participar conjuntamente con el**
29 **Secretariado Permanente de la CGT de Catalunya en la organización de dichos**
30 **eventos.**

31 **El papel del Secretariado Permanente de la CGT de Catalunya en la gestión que le** 32 **compete.**

33
34
35 Es obvio que para desarrollar una acción sindical eficaz a nivel de Catalunya, hace falta
36 una buena coordinación entre las diferentes Federaciones Locales, Comarcales y
37 Sectoriales, entre ellas y también con el Secretariado Permanente de la CGT de
38 Catalunya, directamente y también a través del Comité Confederal.
39

40 En este sentido, el Secretariado Permanente de la CGT de Catalunya, como órgano de
41 gestión de la organización, con una dinámica y una personalidad propia, en caso de
42 compartir local con alguna federación territorial de la CGT de Catalunya, como ha sido la
43 tónica habitual en los últimos años, participará, como parte, en la adopción de decisiones
44 sobre todas aquellas cuestiones que tengan que ver con la dinámica organizativa
45 cotidiana de funcionamiento del local y que tengan que ver con el uso común y
46 compartido: infraestructuras, trabajadores, horarios, gestión de espacios, etc.
47

48 **El Secretariado Permanente del Comité Confederal de la CGT de Catalunya tiene**
49 **fijada su sede actualmente en los locales de Vía Laietana 18, planta 9 de Barcelona,**
50 **y así continuará siendo mientras no se acuerde por parte del Comité Confederal un**
51 **cambio de local para el SP, sea un local propio e independiente de otros entes de la**
52 **CGT o bien compartido con alguna federación territorial del Sindicato. En este**
53 **último caso, si se produjera en el futuro un cambio del local actual de Vía Laietana,**

el SP de la CGT de Catalunya participará en todo el proceso de toma de decisiones sobre el nuevo local, las reuniones con la propietaria, su consecución, su funcionamiento y su organización.

Organizar a los/as más precarios/as.

No sólo hay que organizar a los que están siendo golpeados por el despido o el ERE temporal. Los que ya han sufrido este capítulo y se encuentran en el paro, no pueden quedar al margen de nuestra acción. Está claro que los parados, inmigrantes y precarios son una responsabilidad para todo el Sindicato y deben organizarse para exigir puestos de trabajo y demostrar que no se ha acabado con las aspiraciones de una sociedad más justa en el mundo laboral.

Por ello, cumpliendo con el acuerdo del XVI Congreso de la CGT en Málaga, organizaremos a los parados.

Debemos demostrar que la CGT puede ser la herramienta necesaria e indispensable para transformar este injusto sistema social en qué vivimos, ahora más necesaria que nunca, en el marco de la crisis capitalista y las crecientes desigualdades que estamos sufriendo en los últimos tiempos. Si queremos construir una sociedad libertaria, nuestra propia organización debe dar ejemplo y debe ser un reflejo de aquello que queremos construir.

En este sentido, no podemos obviar que somos un Sindicato que básicamente se nutre y se dedica a los sectores de la clase trabajadora que todavía mantienen un nivel de derechos laborales mínimamente aceptable, los y las trabajadoras de las grandes empresas y la administración pública, dónde todavía se puede hacer sindicalismo con un mínimo de garantías, donde los sindicatos todavía están presentes.

Pero ésto podría tener fecha de caducidad: si no conseguimos incorporar a la dinámica sindical las nuevas generaciones. Si no conseguimos implicar a mujeres, jóvenes, inmigrantes, los sectores más afectados por la precariedad y la temporalidad que impera en muchas empresas, dónde hacer sindicalismo es una entelequia, acabaremos haciendo sindicalismo sólo para los sectores más privilegiados de la clase trabajadora.

La CGT de Catalunya, en cumplimiento de los acuerdos del XVIº Congreso de la CGT:

- **Coordinará a los colectivos de parados/as y precarios/as de CGT para que luchen en sus sectores o se añadan a las movilizaciones que estén en marcha en comarcas y localidades contra el paro y exigiendo puestos de trabajo.**
- **Potenciará, en los ámbitos locales, la coordinación de la Acción Sindical contra la precariedad.**
- **Generará marcos de coordinación en los centros de trabajo con presencia de secciones sindicales de empresas y situaciones diversas.**
- **Organizará sectorialmente la Acción Sindical para garantizar estructuras de apoyo y plataformas de mínimos, comunes, más allá de las secciones sindicales de empresa.**
- **Las secretarías de Organización y Acción Sindical serán las responsables del desarrollo de estos compromisos. El objetivo será organizar y dinamizar a los trabajadores y trabajadoras en situación de desempleo o afectados por EREs**

Unirnos a los colectivos que luchan, sin sectarismo.

1 Todos somos explotados/as por un mismo sistema inhumano. Si en esta sociedad no
2 somos capaces de unirnos para la lucha con personas que sufren las mismas
3 consecuencias del sistema, ¿de qué apoyo mutuo hablamos? ¿sólo entre quienes nos
4 conozcamos?.

5
6 **La CGT de Catalunya plantea la necesidad de aglutinar y aglutinarnos con otros**
7 **colectivos. La solidaridad en defensa de los puestos de trabajo y de unas**
8 **condiciones dignas nos debe agrupar con aquellos colectivos que luchan en**
9 **defensa de los parados, de los precarios, contra los cierres de empresas, y servir de**
10 **eje vertebrador de esas luchas.**

11 **Somos un Sindicato Confederal con estructura en todo el territorio de Catalunya y**
12 **eso nos da posibilidades de aglutinar junto a nosotros, de manera igualitaria, a**
13 **todas aquellas personas que luchen en la misma dirección que la CGT.**

14 **No hace falta que piensen ideológicamente como nosotros/as. En todo caso**
15 **conseguiremos que lo hagan, si tendemos la mano en la lucha, en la acción y en el**
16 **enfrentamiento de clase.**

17 Respuesta a los EREs

18
19
20 Los acuerdos de Málaga nos enmarcan claramente hacia el enfrentamiento a los EREs de
21 manera clara. Existen acuerdos suficientes como para no tener que extendernos. Sólo
22 constatar que quizás no estamos aplicando uno de los ejes fundamentales de esos
23 acuerdos: la participación en la lucha y defensa de los puestos de trabajo de todos los
24 afectados.

25
26 La coordinación entre los entes es fundamental para dar dimensión a las luchas que sean
27 necesarias.

28
29 La CGT rechaza los EREs por lo que significan de destrucción de empleo y frente a esta
30 situación apostamos por el reparto del trabajo para poder mantener el empleo todos y
31 todas. Porque las empresas están usando legislación e imposiciones para eliminar
32 puestos de trabajo. Utilizan la contratación temporal y precaria para deshacerse de
33 personas que entran a formar parte de las legiones de parados que superan los 4,5
34 millones en la actualidad.

35
36 • **Hemos de mejorar la comunicación y coordinación en cada caso de ERE,**
37 **despidos o reconversión. Se ha de conseguir la participación del sindicato, la**
38 **federación Territorial, la federación sectorial si la hay, y del Confederal de**
39 **Catalunya. Incluso si el problema llega al ámbito estatal, hacer participar al**
40 **confederal de la CGT en el apoyo mutuo más global posible.**

41 • **No vamos a aceptar la disminución de plantillas, y menos cuando comprobamos**
42 **que se mantiene la producción y las empresas pretenden aumentar el ritmo a los**
43 **que se quedan para producir lo mismo con menos plantilla.**

44 • **Exigiremos que los puestos de trabajo de jubilados o personas que abandonan**
45 **la empresa sean cubiertos con empleos igual de fijos y en las mismas condiciones.**

46 • **También nos enfrentamos a la rotación de contratos temporales en puestos de**
47 **carácter fijo, denunciando y actuando sindicalmente con los compañeros/as**
48 **afectados/as.**

49 Autogestión y control obrero de las fábricas.

50
51
52 El fracaso de los capitalistas por tener un sistema económico justo nos debe lanzar ante
53 las empresas que cierran, a levantar nuestra vieja y elemental reivindicación de la

1 Autogestió. Así lo hemos entendido en casos como Esteban Ikeda o Funosa, donde la
2 CGT ha emergido públicamente planteando la Autogestió y la apropiación de los medios
3 de producción por los propios trabajadores.
4

5 **La CGT de Catalunya luchará en las empresas en quiebra o situaciones parecidas y**
6 **que tengan una viabilidad mínima, por conseguir el control obrero y la autogestió**
7 **de la producción en la misma.**

8 Reparto de la riqueza.

9
10
11 Está claro que la Patronal no va a aportar soluciones reales a la crisis. Porque aunque
12 vean que la solución es el reparto del trabajo sin reducir el salario, su ansia de beneficio
13 no les dejará llevarlo adelante. Su propia voracidad les arrastra a una crisis todavía mayor
14 ante la falta de medios para una parte importante de la población.

15
16 Los empresarios han tenido muchos años de beneficios, que han destinado al reparto de
17 dividendos de manera privada y cuantiosa. Prácticamente ante el primer año de pérdidas,
18 como han ido configurando legalmente con los diferentes gobiernos (populares y
19 socialistas) un escenario de desregulación y de facilidad para el despido, han utilizado los
20 EREs y despidos masivos sin contemplaciones. Además están exigiendo y consiguiendo
21 ayudas del Estado, que pagamos los propios trabajadores/as con nuestros impuestos.
22

23 Por ello, a pesar de que tanto los empresarios como los sindicatos apoltronados puedan
24 llamarnos utópicos, es evidente que hay que sacar con fuerza **reivindicaciones claras**
25 **por la reducción de jornada:**

- 26 • **35 horas, sin reducción de salario, como primer paso para seguir conquistando**
27 **las reivindicaciones hacia el reparto real del trabajo y la riqueza.**
- 28 • Cada vez es más evidente que tras las mejoras tecnológicas casi nunca hay mejora de
29 los puestos de trabajo. **Al revés, los ritmos de trabajo aumentan y empeoran las**
30 **condiciones de vida y aumentan los riesgos sobre la salud y la propia vida de las**
31 **plantillas. Propondremos que el tiempo de desplazamiento a la fábrica sea**
32 **considerado tiempo de trabajo para la reducción real de la jornada y en**
33 **consecuencia habrá creación de empleo.**

34 Paro indefinido.

35
36
37 El teatro mediático llevado a cabo estas vacaciones por parte del Gobierno exige una
38 denuncia del tratamiento paternalista y electoralista que hacen los políticos de la situación
39 del paro.
40

41 Para la CGT de Catalunya la situación de paro que está significando la crisis, **tiene una**
42 **clara respuesta: mientras el sistema capitalista y los empresarios del metal en**
43 **particular, no aseguren un puesto de trabajo a aquellas personas que agotan el**
44 **desempleo; prestación indefinida hasta la obtención de un puesto en condiciones**
45 **dignas.**

46 La salud es lo primero.

47
48
49 Es demasiado frecuente contemplar cómo los dirigentes de otros sindicatos proponen que
50 los aumentos de los ritmos de trabajo sean compensados con el pago de pluses. Desde la
51 CGT no podemos aceptar que se cambie salud y vida por dinero.
52

Quadern de Ponències

1 La salud en el puesto de trabajo es un campo donde el sindicalismo siempre hemos
2 desarrollado un trabajo reivindicativo, actualmente este campo está delimitado por la Ley
3 de Prevención de Riesgos Laborales (LPRL) y el Estatuto de los Trabajadores (ET).

4
5 La actitud de los empresarios es que el accidente al ser inevitable, se debe reducir al
6 mínimo, pero, siempre y cuando no afecte económicamente a sus bolsillos, es decir,
7 cumplir con la ley lo imprescindible.

8
9 Las nuevas formas de explotación y sometimiento que el capitalismo está adoptando, con
10 la máxima rentabilidad, causan a las personas una enorme presión, al tenerse que
11 adaptar a los criterios economicistas que imperan. Para los empresarios somos máquinas
12 o meros recursos.

13
14 Es en el absentismo laboral donde están poniendo los empresarios mayor énfasis,
15 responsabilizando a los trabajadores del alto índice alcanzado, discutible naturalmente,
16 llegando a criminalizar el hecho de estar de baja, a la vez que cuestionan la
17 profesionalidad de los médicos del servicio público de salud que proveen las bajas. Para
18 los empresarios toda ausencia al puesto de trabajo, **justificada o no**, les sirve para elevar
19 el porcentaje y así aplicar los despidos amparándose en el artículo 52 del ET., **La CGT**
20 **debemos estar vigilantes y desmontar este fraude que sin ningún rubor realizan las**
21 **empresas.**

22
23 El papel que el Estado está adoptando es de sumisión y colaboración con la lógica
24 empresarial. Las mutuas, empresas privadas que no pueden tener pérdidas, deben
25 revertir los beneficios, así como los convenios de colaboración con la Seguridad Social
26 promueve una persecución a la persona enferma que CGT, a través de sus delegados,
27 evitará, exigiendo que los médicos de las Mutuas actúen profesionalmente y no a la orden
28 de las empresas.

29
30 La actuación profesional de dichos profesionales evitaría dar altas cuando el trabajador/a
31 está realmente enfermo, derribando así el sistema de inspección tan poderoso y agresivo
32 que han construido.

33
34 En referencia a las leyes, el artículo 52 del ET, nos deja bastante desprotegidos,
35 igualmente los convenios de colaboración de la Seguridad Social con las Mutuas
36 proporciona ayudas a los empresarios.

37
38 Si bien la Ley de Prevención de Riesgos Laborales está en pleno vigor, y aunque tiene
39 artículos que amplía la exigencia a los empresarios sobre las medidas preventivas a
40 adoptar, desde las empresas siguen aplicándose los mismos criterios autoritarios de
41 antaño.

42
43 • **La CGT de Catalunya rechazará los aumentos de ritmos de trabajo y las**
44 **eficiencias en base a ahorrar empleo y denunciará las consecuencias sobre la salud**
45 **que tienen estas acciones que forman parte de esa gran mentira de la**
46 **competitividad y la productividad.**

47 • **En especial nos negaremos a cambiar nuestra salud por dinero, rechazando la**
48 **incentivación del no absentismo como ya parecen proponer otros sindicatos, que**
49 **comienzan a plantear esta cuestión como plataforma reivindicativa obrera.**

50 • **La CGT tendrá como una de sus prioridades potenciar la formación y el**
51 **conocimiento en Salud Laboral de todos sus miembros. Los delegados de la CGT**
52 **estarán comprometidos en dicha formación.**

53 • **Desde el SP y su Secretaría de Seguridad y Salud (SSS), se desarrollará**

1 **anualmente una reunión con delegados/as para analizar y concretar propuestas de**
2 **acción sindical, en la vía de mejorar la prevención y la salud de las personas**
3 **trabajadoras; también se creará un grupo de trabajo coordinado por la SSS.**

4 • **El cumplimiento de la LPRL y el desarrollo de la misma será tarea prioritaria.**

5 • **Los Mapas de Riesgos sobre los Factores de Riesgos Psicosociales en el trabajo**
6 **deberán exigirse a las empresas.**

7 • **Siendo el Absentismo una herramienta de coacción y represión de las patronales**
8 **se abordará de forma prioritaria.**

9 • **Como objetivo y acción sindical, la CGT promoverá campañas para todos/as**
10 **los/las trabajadores/as para concienciar de la necesidad de respetar y cumplir con**
11 **las normas de prevención, en especial sobre la utilización de los EPI.**

12 • **La CGT reivindicará y luchará para que el único control de las enfermedades sea**
13 **gestionado por la Inspección de la Seguridad Social.**

14 • **Las Secretarías de Salud Laboral y Formación crearán una Guía de actuación**
15 **ante las mutuas laborales, para defender la salud y seguridad de todos los**
16 **trabajadores/as.**

17 **Negociación Colectiva.**

18
19
20 Estamos ante la nueva negociación para el año 2010. Ésta viene marcada por la negativa
21 aceptación en muchas empresas del sector, de las exigencias de las empresas en materia
22 de congelación salarial, empeoramiento de condiciones de trabajo, etc., que han
23 negociado los sindicatos mayoritarios.

24
25 Por nuestra parte, no hemos podido desarrollar una negociación de manera directa más
26 que en algunas empresas, y allá donde hemos tenido la mayoría en la Comisión
27 Negociadora se ha notado nuestra capacidad para impedir empeorar las condiciones e
28 incluso hemos conseguido acuerdos de mejora salarial.

29
30 Pero en cuanto a las reivindicaciones concretas para la negociación colectiva, poco ha
31 variado el escenario de este año 2009.

32
33 Hay que remitirse a los acuerdos generales en materia de Negociación Colectiva, de los
34 acuerdos de Málaga (páginas de 37 a 58), en especial todo lo referente a la Ley de
35 Igualdad.

36 **Defensa de las clases populares ante la crisis.**

37
38
39 La CGT de Catalunya no participa de las soluciones a la crisis económica basadas en la
40 perpetuación del mismo funcionamiento especulativo del sistema capitalista que ha sido el
41 origen de la crisis, ni en operaciones de maquillaje que no cuestionan el sistema
42 económico y político.

43
44 Desde nuestra profunda imbricación con los clases populares, trabajaremos y
45 lucharemos, con todas las organizaciones y personas con los cuales podamos coincidir en
46 las reivindicaciones básicas, en todos los conflictos sociolaborales y políticos derivados de
47 la crisis (cierres, despidos, paro, Eres,...) para conseguir que la crisis la paguen los ricos y
48 que los más pobres no pierdan todavía más derechos y condiciones sociolaborales.

49
50 **1. Reducción de la jornada laboral a 35 horas sin disminución salarial, con**
51 **eliminación total de las horas extras.**
52

- 1 2. **Internalización de las plantillas externalizadas o subcontratas** por parte de las
2 empresas matrices y consolidación del empleo temporal en fijo.
3
- 4
- 5 3. **Derogación de la legislación que permite el despido libre y abolición de los**
6 **Expedientes de Regulación de Empleo, la subcontratación, los contratos**
7 **temporales y las ETTs.** Anulación de los artículos 52d y 56 del Estatuto de los
8 Trabajadores según nuestra campaña de I.L.P.
9
- 10 4. **Flexibilidad para quien trabaja**, incluyendo los tiempos de viaje en la jornada laboral,
11 y permitiendo la gestión personal y colectiva del ocio.
12
- 13
- 14 5. **Toda empresa con amenaza de cierre, deslocalización o ERO debe posibilitar su**
15 **cesión en usufructo al colectivo de trabajadores dispuesto a hacerse cargo de la**
16 **misma**, recibiendo las ayudas públicas necesarias para su reflatamiento, asegurando la
17 viabilidad de la misma y la colocación de su producción en el mercado.
18
- 19 6. **Salario social** -individual e incondicional- garantizado para todas y todos los y las que
20 no dispongan de otros ingresos, cuantía por paro nunca inferior al SMI e incremento del
21 SMI al considerado como salario digno.
22
- 23 7. **Los precios de la vivienda, transporte, energía, vestido y alimentos, nunca deben**
24 **superar conjuntamente el 60% del SMI o de la Renta Básica garantizada**, destinando
25 las viviendas nuevas vacías a quienes lo necesitan mediante créditos sin interés. Utilizar
26 el ICO para adquirir las viviendas desocupadas a los promotores, bancos y financieras, al
27 40% del valor, transformándolas en viviendas públicas.
28
- 29 8. **Eliminar el interés en los préstamos, y crear la Banca pública**, que facilite
30 financiación a quien realmente lo necesita y a proyectos sociales y ambientales. Control
31 público de la banca.
32
- 33 9. **Desarrollo y universalización de los servicios públicos**, y abaratamiento
34 progresivo hasta su gratuidad del transporte público, los medicamentos y el material
35 escolar.
36
- 37 10. **Grabar los beneficios empresariales y patrimoniales y las operaciones**
38 **especulativas** y destinar el 50% de los beneficios limpios (después de impuestos y
39 reinversiones) a objetivos sociales.
40
- 41 11. **Incrementar la inversión social, el transporte y las infraestructuras de**
42 **proximidad, la agroecología y la eliminación progresiva de las industrias**
43 **contaminantes.**
44
- 45 12. **Reorganización, gestión democrática y autogestión de los sistemas de**
46 **producción y consumo** a escalas locales, con inversión en energías renovables y
47 desinversión en energías fósiles y nucleares.
48
- 49 13. **Promover la autogestión como medio y fin en la economía y en la sociedad**,
50 como garantía de los derechos sociales, frente a la especulación y el crecimiento
51 económico. Consumir menos para vivir mejor. Avanzar hacia una sociedad solidaria y
52 sostenible.

1		Carme Álvarez García
2	Sindicat d'Administració Pública de Barcelona	
3		Meritxell Fernández Martínez
4		Marisa Cañon Romero
5	Sindicat d'Activitats Diverses de Tarragona	
6		Núria Fabregat Roca
7		Maribel Sentís Peri
8	Sindicat d'Activitats Diverses del Baix Camp-Priorat	
9		Isa Garnika Aizkorbe
10	Sindicat de Sanitat de Barcelona	
11		Noelia Pérez Sáñez
12	Sindicat d'Ensenyament de Barcelona	
13		Araceli Prieto
14	Sindicat d'Activitats Diverses de Sabadell	
15		Mariona Parra Casanova
16	Sindicat d'Activitats Diverses de Girona	
17		Blanca Rivas Roigé
18		Anna Campanera Reig
19	Sindicat d'Activitats Diverses de Lleida	
20		

21 **Punt 5. Acció Social de la CGT de Catalunya.**
22 **Secretaria de la Dona de la CGT de Catalunya**

23
24 En coherència amb els acords del XIV Congrés Estatal de la CGT realitzat a Valladolid
25 l'any 2001 i amb la denominació de "Secretaria de la Mujer" del Secretariat Permanent
26 Confederal de la CGT, proposem que l'actual "Secretaria de Gènere" del Secretariat
27 Permanent de la CGT de Catalunya passi a denominar-se "Secretaria de la Dona" i, en tot
28 cas, aquesta sigui ocupada per una dona.

1	Carme Álvarez García
2	Sindicat d'Administració Pública de Barcelona
3	Meritxell Fernández Martínez
4	Marisa Cañon Romero
5	Sindicat d'Activitats Diverses de Tarragona
6	Núria Fabregat Roca
7	Maribel Sentís Peri
8	Joan M. Rosich Vendrell
9	Sindicat d'Activitats Diverses del Baix Camp-Priorat
10	Isa Garnika Aizkorbe
11	Sindicat de Sanitat de Barcelona
12	Noelia Pérez Sáñez
13	Sindicat d'Ensenyament de Barcelona
14	Araceli Prieto
15	Sindicat d'Activitats Diverses de Sabadell
16	Mariona Parra Casanova
17	Sindicat d'Activitats Diverses de Girona
18	Blanca Rivas Roigé
19	Anna Campanera Reig
20	Joan Ramon Barri París
21	Sindicat d'Activitats Diverses de Lleida
22	Francisco Martín Castillo
23	Sindicat d'Activitats Diverses de l'Anoia
24	Juan Antonio Sánchez
25	Sindicat del Metall del Garraf-Alt Penedès
26	Josep M. Pi
27	Sindicat d'Activitats Diverses de Terrassa
28	Bruno Valtueña
29	Sindicat del Metall del Baix Llobregat
30	

31 **Punt 5. Acció Social de la CGT de Catalunya.**

32 **Apunts crítics sobre la gestió de la violència de gènere al sindicat.**

33 **Propostes.**

34

35 Des de Dones Llibertàries de Catalunya entenem que “lluitar plenament”, és “viure
36 plenament” sense divagar en teories idealitzades i centrant-nos en les nostres
37 experiències quotidianes. Pensem que el sindicalisme està construït en part des de rols
38 masculins fomentats pel patriarcat (competitivitat, sectarisme, intransigència, afany de
39 lideratge...), i entenem que hem estat educades en un sistema que ens ha transmès uns
40 valors (empatia, cures, sensibilitat, comprensió, sentiments...), manipulats per a
41 sotmetre'ns en la vida i desvalorar-nos moltes vegades en la lluita. No volem viure la
42 nostra vida lluitant “en contra de” sinó “construint a favor de” és per això que presentem
43 aquesta ponència que vol ser constructiva.

44

45 Pensem que com a sindicat buscar una resposta davant els casos de qualsevol tipus de
46 violència sexista que es produeixen dins l'organització suposa un pas cap endavant en la
47 reflexió, la gestió col·lectiva i l'eradicació d'aquesta violència. Però percebem que en línies
48 generals, i a causa de la falta de profunditat i sensibilitat, les respostes i escassa atenció
49 dels problemes específics de la dona treballadora dintre del sindicat, al nostre entendre,
50 no s'acosten als mínims exigibles, i sovint pateixen alguns problemes de base que
51 desvirtuen el procés.

52

53 Hi ha tres d'aquests problemes que ens semblen especialment greus:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53

• El primer, i el més recurrent, és el d'atorgar als casos de violència contra les dones un tractament de problema privat i personal i, com a tal, ha de ser resolt entre les dues persones implicades. En el moment en què una agressió s'afronta com una qüestió personal en la qual intervenen emocions, o s'interpreta com un assumpte tèrbol on no hi ha una sola veritat sinó dues experiències molt diferents d'una mateixa situació confusa, en aquest moment, perdem la possibilitat d'intervenir políticament, que és finalment del que es tracta quan parlem de violència masclista. Aquí entra des de la típica broma masclista i sexista, comentaris sexistes que puguin ser ofensius contra la pròpia dona, etc.

Fins i tot es donen casos en què es trasllada l'assumpte a un plànol personal dintre d'una gestió col·lectiva. Per exemple, quan es planteja qualsevol treball del col·lectiu com a treball per i per a la "víctima" (la dona), en comptes d'una tasca que el col·lectiu necessita per a si; quan la intervenció del grup es planteja com una forma de mediació entre les parts "afectades"; o quan es defineix el problema com un assumpte particular del col·lectiu per ser resolt de portes endins, o el que és el mateix, la versió grupal dels draps bruts es renten a casa. Resumint: col·lectivitzar no és condició suficient per a fer política.

• El segon problema de la gestió del sindicat en casos de violència contra les dones consisteix a treballar a partir de l'enganyós esquema víctima-agressor, propi de la crònica de successos. D'acord amb aquest esquema, hi ha un agressor, que és l'home dolent, el monstre, l'excepció; i una víctima, la qual necessita auxili. Quan el que ha d'ocupar el primer paper és un col·lega o company, tenim molts problemes per a "penjar-li l'etiqueta" i per a presentar-lo com un dimoni, perquè, a més, aquest esquema es planteja com un judici integral sobre la persona. Però, cal que anomenem les coses pel seu nom: agressió és el que descriu el fet, agressor és qui el comet. Fer això no hauria de ser un obstacle insalvable ni tampoc una opció reduccionista que negui altres facetes que pugui tenir una persona. Els eufemismes i relativismes són una drecera lingüística perquè l'entorn de l'agressor i ell mateix se senten més còmodes amb el relat dels fets, però per això mateix no ajuda a canviar ni la realitat de la convivència ni la consciència respecte als fets.

El segon paper dintre d'aquest esquema se li atribueix a la dona agredida, la qual se la situa en una posició d'incapacitat: tot el que digui o faci "la víctima" serà llegit en clau de reacció emocional, nerviosisme, impulsivitat i indefensió. Les actituds paternalistes i proteccionistes cap a qui ocupa el rol de víctima obstaculitzen la seva participació en un plànol d'igualtat en el procés col·lectiu. Així doncs, reconèixer l'estructuralitat de la violència masclista dins el sindicat és començar a crear les condicions necessàries per tal d'evitar-la, i en darrer lloc responsabilitzar-nos quan succeeix en el nostre entorn. Però sovint això no es dona ja que assumir aquesta responsabilitat és obrir-li la porta a la possibilitat de reconèixer-nos en l'agressor, cosa que motiva lamentables estratègies de corporativisme masculí, en el qual els companys guarden silenci per por que els seus caps rodin al costat del que està sent assenyalat obertament en aquest moment.

• Finalment, en la pràctica de la gestió col·lectiva d'agressions contra dones trobem una jerarquització d'interessos tàcita, i en conseqüència una subordinació de tot allò referent a nosaltres. El que es prioritza per sobre de tot és el consens, en un grup on més de la meitat no han fet una reflexió pròpia prèvia i el discurs passa per simplificacions precuinades pròpies de qualsevol telediar. A més, aquestes opinions es posen a la mateixa altura que els discursos fonamentats i sensibilitats desenvolupades a partir d'un treball previ. En aquest context ens deixem arrossegar per la tirania de la mediocritat, que aconseguirà desvirtuar els arguments i rebaixar el discurs a un nivell de mínims. Encadenar paraules grandiloqüents i incloure la "@" en els nostres manifestos no significa articular un pensament elaborat.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53

En definitiva, què fem referent a tot el que hem exposat? El pitjor del sexisme es reproduïx tant en els moviments socials com en el nostre propi sindicat, però no estem assumint les responsabilitats col·lectives per fer una gestió adequada de la violència de gènere. Tal com diuen les feministes des de fa dècades, és necessari fer polítiques i públiques les qüestions que ens afecten a les dones, i no solament de paraula ni com a afegitó. Si estem en un sindicat on lluitem colze a colze homes i dones, situem aquestes qüestions al centre donant-los la importància que tenen.

És evident, la necessitat d'espais no mixts i grups de dones del sindicat així com recollir el treball i les aportacions que aquests grups fan.

Per acabar, els col·lectius que assumeixen gestionar una situació de violència de gènere han de fer públic el seu posicionament i permetre el debat perquè serveixi de precedent i que així es produeixi una acumulació d'experiències (per tal de no partir sempre de zero). En cas contrari, estem privatitzant, restant transcendència i practicant pseudopolítica d'autoconsum.

Per poder plantejar seriosament i assumir col·lectivament la qüestió de la dona al sindicat demanem:

1) Que el sindicat es doti d'estadístiques desagregades per sexe, per a quantificar i poder conèixer, de manera voluntària, el perfil de l'afiliació. A aquest efecte creiem necessari que es coordini una base de dades a nivell de tot l'estat i que aquestes estadístiques siguin públiques i accessibles a tots i totes els afiliats.

2) Que el sindicat assumeixi la difusió pública (via díptics, correus electrònics, una casella especial a la targeta d'afiliació, etc) de les secretaries i grups de dones que existeixen al sindicat, així com de les seves activitats i reunions.

3) Que el sindicat vetlli perquè totes les persones que treballen indirectament per a l'organització no siguin sexistes o puguin practicar qualsevol tipus de violència (verbal, física, etc) contra les dones.

4) Que l'organització es comprometi a organitzar unes jornades per tractar el tema del masclisme dintre del sindicat.

5) Que l'organització promogui cursos, estudis, seminaris o jornades per a analitzar la problemàtica específica de la dona treballadora dintre i fora del sindicat.

6) Que el sindicat tingui especial cura en les problemàtiques laborals i sindicals de les dones treballadores immigrants.

7) Que el sindicat valori i promogui pràctiques d'autodefensa obrera i feminista enfront de la violència masclista.

8) Que el sindicat utilitzi un llenguatge popular, concret i que vagi al fons dels problemes laborals i de condicions de vida de les dones treballadores i eviti fórmules d'"avantguarda" o intel·lectualismes dirigits solament a un tipus de feminisme aburgésat i intel·lectual. Les nostres dones són les dones treballadores i són a elles a les quals hem de parlar.

9) Que el sindicat vetlli perquè els drets laborals estiguin recollits en els convenis col·lectius. Igualtat salarial, dret a no sofrir assetjament sexual.

- 1
- 2 10) Que el sindicat reculli de forma orgànica qualsevol tipus d'agressió (verbal, física,
- 3 discriminatòria...) que es pugui donar tant dintre com fora de l'organització i que la
- 4 condemni públicament.

1		Paco Núñez
2		Sindicat de Transports de Lleida
3		Pepe Berlanga
4		Quim Garreta
5		Sindicat de Banca de Barcelona
6		Emili Cortavitarte
7		Sindicat d'Ensenyament de Barcelona
8		Diego Rejón
9		Bruno Valtueña
10		Sindicat del Metall del Baix Llobregat
11		David Santamaría
12		Pedro Duque
13		Sindicat de Químiques del Baix Penedès
14		Francisco Martín
15		Sindicat d'Activitats Diverses de l'Anoia
16		Rafael Baitg
17		Sindicat d'Activitats Diverses de Lleida
18		Joan M. Rosich
19		Sindicat d'Activitats Diverses del Baix Camp
20		Ermengol Gassiot
21		Sindicat d'Activitats Diverses de Terrassa
22		Jordi Martí
23		Sindicat d'Activitats Diverses de Tarragona
24		
25		

Punt 5. Acció Social de la CGT de Catalunya.
L'acció social, acció necessària per a la CGT

Consideració inicial.

Tal i com manifesta l'art. 1 dels estatuts, la Confederació General del Treball de Catalunya (CGT de Catalunya) és una associació de treballadors i treballadores que es defineix anarcosindicalista, i per tant: de classe, autònoma, autogestionària, federalista, internacionalista i llibertària. La voluntat de ser una associació de treballadors i treballadores revolucionària i antagònica al capitalisme i l'autoritarisme ha marcat la nostra història com a sindicat, ja des dels temps de la CNT, i gran part de les actuacions que amb més o menys sort s'han dut a terme.

Anàlisi de la situació.

Malgrat això, hi ha certes situacions que cal no deixar de banda de cara a promoure un creixement de la CGT coherent amb la inspiració ideològica que la defineix. Actualment, la majoria de l'afiliació als diversos sindicats i de la militància responen a uns determinats perfils: gent amb contractes laborals relativament estables, majoritàriament amb salaris superiors als 1000 € al mes, dobles pagues, etc., que treballa en grans empreses i en administracions públiques. L'estructura demogràfica de la CGT és sensiblement diferent a la composició de la classe treballadora de Catalunya i del conjunt de l'Estat Espanyol, on la població activa assalariada representa un dels percentatges més baixos de la UE, les diferents formes de precarietat laboral (temporalitat, subcontrates, feina sense contracte, etc.) cada cop afecta a un volum més gran de treballadors i treballadores i on aquells/es que cobren salaris inferiors a 1000 € al mes ja superen el 60% dels i les assalariades.

Aquesta asimetria entre la realitat de la CGT i la de la classe treballadora lastra la capacitat de l'organització d'arribar, des del punt de vista estrictament sindical, als sectors que més pateixen la precarització i l'explotació capitalista. Tot i que ja fa temps que hem

Quadern de Ponències

1 anat tenint consciència d'aquest problema, hi ha hagut en general una manca d'idees i de
2 propostes concretes per arribar i ser una eina d'aquests sectors que, en els darrers anys,
3 han quedat al marge de la nostra tasca sindical principal.

4
5 És en aquest punt on la CGT té un dels seus principals problemes actualment. Malgrat la
6 voluntat de ser una organització d'aquells/es que pateixen l'explotació del capitalisme,
7 com històricament havia estat l'antiga CNT, tenim seriosos dèficits per a plantejar
8 pràctiques reals des dels sectors més precaritzats de la classe treballadora. Si bé en
9 termes globals hi ha hagut un creixement en l'organització, tant en nombre d'afiliació, de
10 delegats/des, de presència en empreses, etc., aquest s'ha produït en sectors específics i
11 seguim trobant moltes dificultats per a articular actuacions i discursos en petites empreses
12 i en els àmbits de major precarietat laboral.

13
14 Treballar per a resoldre aquesta situació és una tasca del conjunt de l'organització. Cal
15 anar pensant una acció sindical que sigui coherent amb la realitat, les necessitats i les
16 aspiracions dels i les precàries. Ara bé, mentre aquestes propostes es van definint, la
17 CGT disposa de certes eines que permeten anar consolidant bases per a participar i
18 ajudar a articular la lluita sindical dels sectors més precaris de les classes populars:
19 immigrants, joves i dones, principalment. En part aquestes eines s'han anat conformant
20 entorn això que molt sovint hem denominat **acció social**.

21
22 En els darrers anys el sindicat ha participat en diversos espais d'activisme amb moviments
23 socials, en la lluita pels drets de les persones immigrades, contra l'especulació urbanística
24 i la precarització de la vida, etc. S'han anat teixint complicitats amb moviments, col·lectius i
25 persones, sovint alienes al món sindical tradicional, en tancaments d'immigrants,
26 campanyes contra el Banc Mundial i la UE, contra el Fòrum de les Cultures i el Pla
27 Bolonya, etc. En moltes ocasions el compartir lluites ha permès anar acabant amb
28 desconfiances mútues, les d'alguns nous moviments socials cap el sindicalisme i les de
29 sectors de l'organització cap aquests nous espais de lluita. Aquesta confiança mútua ha
30 permès créixer la CGT amb gent procedent d'aquest àmbits, alhora que afiliats i afiliades
31 del sindicat han participat en aquests moviments.

32
33 **L'acció social: una aposta de futur des de l'anarcosindicalisme.**

34
35 Amb tot, potser el més rellevant d'aquestes dinàmiques no ha estat aquest creixement
36 numèric de l'organització, ni el fet que CGT hagi enfortit el seu paper de referent en
37 bastants sectors dels moviments i col·lectius anticapitalistes i transformadors. Com a
38 associació de treballadors i treballadores que es defineix anarcosindicalista la CGT s'ha
39 enriquit perquè mitjançant l'acció social molt sovint s'han pogut promoure pràctiques i
40 actuacions que tenen a veure amb el món del treball encara que, a diferència de les
41 habitualment definim com a sindicals (Comitès, rebuig d'ERO's, denúncies a inspecció de
42 treball, per exemple), no siguin reconegudes legalment o institucionalment com a tal.
43 Aquesta manca de reconeixement legal, però, no ha de fer que una organització
44 anarcosindicalista com nosaltres deixi de veure la relació que un seguit de situacions
45 tenen amb les condicions de la classe treballadora, del món del treball i de l'explotació de
46 l'estat capitalista. La persecució a la immigració persegueix dividir-nos com a
47 treballadors/es i crear una massa de força de treball desproveïda de drets. La penalització
48 de l'okupació és un pas més en la privatització dels medis de producció i de vida, en
49 aquest cas de les vivendes i espais públics, imprescindibles per a la construcció de la vida
50 social. La destrucció del territori es relaciona directament amb la mercantilització i
51 l'alienació de l'espai i les matèries primeres, de forma anàloga a com el capitalisme fa
52 amb el treball.

Quadern de Ponències

1 En definitiva, cal desenvolupar el què hem anomenat acció social partint de les
2 estructures ja existents a l'organització i si s'escau creant-ne de noves, tal i com es va
3 acordar en el Congrés de Valladolid, entenent-la com una part més de l'activitat de CGT
4 com organització anarcosindicalista amb un projecte de canvi revolucionari de la societat.
5 L'acció social haurà d'orientar-se prioritàriament a la lluita contra la precarietat laboral i
6 l'atur, la persecució a la immigració, el racisme i el feixisme, la destrucció del territori i la
7 repressió, sense oblidar altres àmbits on des de l'organització també s'està treballant (com
8 l'accés a la vivenda, la defensa de la sanitat i dels serveis públics, les associacions de
9 veïns/es, etc.).

10
11 Aquesta acció social s'ha de fer, no obstant, reconeixent com a acompanyants/tes de camí
12 a col·lectius, moviments i organitzacions socials alternatives amb ideologies afins a la
13 nostra, amb qui des de fa anys en diferents àmbits sectorials ja hem estat treballant.
14 L'especificitat de CGT en aquest ventall de col·lectius és la seva major presència territorial
15 i, sobretot, en el fet de ser una organització global dels i les treballadores que, per tant,
16 hauria de tenir a la llarga una major capacitat de vertebrar i articular les diferents lluites.

17
18 **L'educació per a una societat de persones lliures.**

19
20 La CGT de Catalunya tradicionalment s'ha compromès amb la defensa de l'educació com
21 una eina per a l'avenç cap a la transformació del Capitalisme. Aquesta defensa s'ha
22 intensificat en els darrers anys davant les agressions que l'aprovació de la LEC i
23 l'aplicació del Pla Bolonya suposen al sistema públic d'ensenyament i a les possibilitats de
24 la classe treballadora d'accés a tots els seus nivells.

25
26 El Servei d'Educació de Catalunya equipara pública i privada concertada, com anys abans
27 es va fer a la sanitat catalana. Però mentre l'excusa de la crisi ha servit al Departament
28 per justificar les nombroses retallades de recursos humans i materials (substitucions,
29 plantilles, projectes, oposicions, hores extres...), la LEC garanteix l'increment dels concerts
30 a la privada accelerant l'equiparació salarial i laboral pel professorat de la privada, creant
31 fons d'inversió per a la construcció o l'ampliació i remodelació de centres concertats,
32 assegurant el futur pels concerts dels centres que separen nens i nenes, augmentant les
33 etapes educatives que poden ser concertades...

34
35 La LEC incideix també en la competitivitat (zones educatives, adscripcions), la
36 categorització (de referència, normals i desfavorits) i la recerca de recursos econòmics
37 (dotació de suficiència, projectes, concerts, sponsorització) dels centres públics. Els Plans
38 d'autonomia de Centres (PAC), en un futur comuns a tots els centres, amaguen
39 restriccions mitjançant els reajustaments de plantilles, l'autofinançament o la competitivitat
40 de mercat entre els centres públics. A l'àmbit universitari, el model d'implementació de
41 l'Espai Europeu d'Educació Superior (conegut comunament com a Pla de Bolonya)
42 reproduïx el mateix esquema, obrint a l'empresa privada la possibilitat d'incidir
43 directament en quins estudis s'oferiran, els seus continguts i la dotació de recursos.
44 Paral·lelament, la nova forma d'organització en graus i postgraus de l'ensenyament
45 universitari, contribuirà a fer més elitista l'accés a les últimes fases de l'educació
46 universitària, tot incrementant el preu de les matrícules i impeding la compaginació
47 d'estudis amb treball.

48
49 El paper d'autoritat màxima amb que es defineixen les direccions dels centres públics,
50 cada cop amb més capacitat de decisió, té com a objectius retallar la democràcia i el
51 treball en equip dels claustres i, en la mateixa línia de l'empresa privada, repercuteix en
52 les condicions laborals de les treballadores i treballadors del sector de l'ensenyament:

1 complements de productivitat i més ventall salarial, designacions a dit, condicions de
2 treball diverses...

3
4 La CGT de Catalunya rebutja la Llei d'Educació de Catalunya, aprovada al juliol de 2009
5 al Parlament de Catalunya, i la política educativa (abans i després de la seva publicació)
6 del Tripartit, amb el suport de CiU, que pretén convertir l'ensenyament públic de Catalunya
7 en una extensió subsidiària dels centres privats concertats. La CGT de Catalunya planteja
8 la necessitat de modificar l'actual model de convergència europea de l'ensenyament
9 universitari promogut pels governs central i autonòmic seguint directrius de les grans
10 organitzacions empresarials.

11
12 Una xarxa educativa pública és imprescindible per assegurar la bona qualitat de
13 l'ensenyament i per garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom. Privatitzar-la implica el
14 desmantellament del sistema que garanteix el dret d'accés a l'educació per a tothom igual,
15 ja que la deixa en mans d'una iniciativa privada que busca bàsicament el benefici
16 econòmic.

17 **Les respostes des de l'acció social.**

18
19
20 1. Per a la construcció d'una alternativa llibertària al Capitalisme, sense detriment de
21 les actuacions que es facin en solitari, des de qualsevol dels òrgans de la CGT de
22 Catalunya participarem en tots els fòrums i espais amb finalitats afins a les nostres,
23 mostrant la nostra forma i manera d'organitzar-nos com a mètode de demostrar la societat
24 que anhelem. En aquesta participació la CGT de Catalunya practicarà el convenciment
25 per sobre de la imposició d'unes voluntats sobre les altres.

26
27 2. La CGT de Catalunya impulsarà l'auto-organització dels i les treballadores
28 precàries i aturades. En aquest sentit, i en consonància amb els acords adoptats en el
29 XVIè Congrés Confederal de la CGT del passat més de juny a Màlaga, els sindicats de la
30 CGT de Catalunya potenciaran les assemblees d'aturats/des (o com es vulguin
31 denominar) en aquelles localitats on es tingui presència. L'objectiu serà dinamitzar i
32 organitzar els i les treballadores en situació d'atur i afectades per ERE's, acomiadaments i
33 no renovació de contractes temporals. Les secretaries d'acció social, acció sindical i
34 organització es coordinaran per a dur-ho a terme.

35
36
37 3. La CGT de Catalunya es compromet en una defensa de tot l'ensenyament públic,
38 no només de les persones que treballen en ella, sinó també d'un model d'educació no
39 capitalista adreçat a formar persones lliures i crítiques com a base per a la transformació
40 social. La CGT de Catalunya participarà activament en les lluites i campanyes contra el
41 desenvolupament de la LEC, de l'anomenat Pla Bolonya i a favor d'una l'escola i
42 universitats públiques, laiques, gratuïtes, coeducatives, democràtiques i de qualitat per a
43 tothom."

44
45 4. La CGT de Catalunya defensarà, tant des de l'esfera laboral com social, la gestió
46 pública i autogestionària també de la resta dels serveis públics, com ara salut i prestacions
47 socials, així com la seva universalitat.

48
49
50 5. La CGT de Catalunya donarà ple suport als moviments de defensa de la terra.
51 Participarà amb ells en les lluites contra la imposició de cultius transgènics, la
52 concentració de la propietat agropequària i la desertització del camp. Fomentarà, per això,
53 el consum de productes locals. Defensarà també un model equilibrat i autosostenible de

Quadern de Ponències

- 1 desenvolupament territorial i de mobilitat, que superi l'actual tendència a estructurar el
2 territori a partir de l'expansió desmesurada de les grans concentracions urbanes.
3
- 4 6. La CGT de Catalunya continuarà donant suport i col·laborarà amb aquelles
5 associacions de treballadors/es immigrants que defensin la plena adquisició de drets de
6 ciutadania per a tothom, en consonància amb els principis ideològics de l'organització.
7
- 8 7. La CGT de Catalunya promourà fer efectiu el dret a una vivenda digna per a totes
9 les persones. Donarà suport també a les experiències d'okupació urbana i rural que actuïn
10 en aquest sentit i també a aquelles que s'adrecin cap a la creació d'espais autogestionats
11 adreçats a fomentar un oci o una sociabilitat alternativa a la que promou el model
12 capitalista actual.
13
- 14 8. La CGT de Catalunya, en consonància amb l'aprovat en el XVI Congrés
15 Confederal, potenciarà la banca pública i iniciarà una col·laboració amb aquella banca
16 ètica que assumeixi els principis de pensar i actuar de l'organització.
17
- 18 9. La CGT de Catalunya treballarà per a aconseguir un estatus de vida digna per a les
19 persones d'edat avançada, potenciant la creació de residències públiques, gestionades
20 pels i les treballadores en atenció a les necessitats dels i les usuàries.

Eugeni Anselmet Güell
Jordi Callol Armengol
Jordi Casadevall Oliveras
Daniel Escuin Vico
Joan Fuste Canadell
Amparo Hernandez Santamaria
Javier Martí Pintanel
Rian Martinez Bustos
Ferran Martínez Martin
Olga Martra Martí
Miquel Noguier Savalls
Miquel Dídac Piñero Costa
Rosa Raurich
Francesc Urgell i Muntané
Suso Vazquez Paz
Ernesto Villar Barrera
Antonio Ramon Villegas Ramos
Sindicat Únic de Girona

Punt 5. Acció Social de la CGT de Catalunya.

CGT: De les fredes, buides i tristes oficines a l'ateneu llibertari.

En nombroses ponències presentades a cada congrés de la CGT es posa damunt la taula l'etern problema de l'escassa militància i participació entre la nostre afiliació. És necessari, doncs, proposar i posar en pràctica solucions concretes sobre aquesta qüestió.

Si aconseguíssim que la majoria de la nostre afiliació dediqués una hora diària en seguir l'actualitat de l'organització ja sigui a través dels periòdics confederals, de les seves webs o acudint als locals sindicals ja seria molt de terreny guanyar en aquest aspecte. Les assemblees d'afiliats es caracteritzen pel seu escàs percentatge d'assistència i participació i si parlem de militància més enllà de les hores sindicals les xifres encara són més baixes. Cal fer una autocrítica i reconèixer aquesta realitat per a poder-nos situar en el punt de partida d'aquesta aventura.

Generalment, els treballadors s'afilien a la CGT perquè s'han desenganyat de les traïcions del seu sindicat "majoritari", per a presentar-se a les eleccions sindicals o per els serveis jurídics que oferim. En l'actualitat és una minoria la que s'incorpora a la Confederació per motivacions ideològiques i el seu esperit militant.

Els treballadors no dubten que la CGT és garantia d'honradesa, de dignitat i transparència, però també veuen els seus representants, als delegats com "els que hi entenen de legislació laboral" i sovint relacionen el militar i comprometre's amb el fet d'assumir posicionaments i responsabilitats a les quals no hi estan disposats. Més de la meitat de la nostre afiliació no ha assistit mai a cap acte públic o intern dels molts que organitzem i fins el dia que necessita la cobertura jurídica o que a la seva empresa van maldades no es deixen veure per els locals de la Federació corresponent.

No hem d'oblidar que en cada nom i cognom de la nostre afiliació intergeneracional hi ha un diferent recorregut per la vida, un individu amb la seva pròpia circumstància econòmica, familiar, cultural, ideològica, laboral, vivencial i personal. La CGT som una amalgama de realitats individuals que coincidim en l'anarcosindicalisme.

En una ocasió, durant una conversa, el company recentment traspasat Diego Camacho (Abel Paz) argumentava que per ell no tenia sentit la separació entre l'espai públic i l'espai privat en la vida d'una persona, que el capitalisme ha aconseguit transformar-nos en persones que ni tant sols coneixem els nostres veïns, que la solidaritat sorgeix a partir de l'enfoc en comú de les penúries quotidianes de cada un de nosaltres. En aquest sentit, tal com explica l'italià Gianni Serno, investigador del moviment llibertari, en una entrevista

Quadern de Ponències

1 publicada en el nº108 del Catalunya, el pedagog i militant anarquista Fèlix Carrasquer,
2 fundador juntament amb els seus germans de l'Escola Reclús nascuda a l'Ateneu
3 Llibertari de Sants i de l'Escola de Militants de Monzón durant les col·lectivitats de l'Aragó
4 basava la seva pedagogia en el coneixement i la pràctica de l'autogestió i la solidaritat. A
5 l'Escola Reclus, que era autogestionada per els propis alumnes, hi havia assemblees
6 entre alumnes i mestres o entre pares i mestres on es discutien els problemes que hi
7 havia tant a l'escola com a casa. Sense tota aquesta gran tasca formativa, de lleure i de
8 conscienciació fraternal que realitzaren els ateneus llibertaris i les escoles racionalistes no
9 s'explicaria per exemple l'èxit d'iniciatives com la vaga de pagament de lloguers i tributs
10 que va organitzar la CNT l'any 1934 amb els corresponents atracaments als cobradors
11 dels lloguers enviats per els propietaris en molts barris de Barcelona, en la que si un
12 propietari volia desnonar un habitatge per negar-se a pagar, nombrosos veïns i companys
13 l'ajudaven a evitar-ho.

14 Aquestes escoles i ateneus van sorgir arreu, a ciutats i viles com és el cas de Salt, una
15 població de l'extraradi de Girona dedicada a l'indústria tèxtil que comptava amb 6.000
16 habitants en aquells moments, on la CNT i la FAI van estar al capdavant del seu
17 ajuntament fins la derrota del 1939. "El grandíós Centre Obrer de Cultura Floreal fundat
18 l'any 1920 es trobava al bell mig d'aquesta població, al carrer Major. El Centre fou un
19 autèntic nucli d'animació popular i arrelà profundament en la gent, s'hi organitzaven cicles
20 de conferències i es representaven obres teatrals que mostressin la ignomínia que
21 representa el sistema capitalista, era un espai que combinava tant l'aspecte lúdic com el
22 de la conscienciació política que estimulava a la gent a cultivar-se i a discutir i a conversar
23 de manera constructiva i crítica, el seu òrgan d'expressió va ser El Despertar, que tenia la
24 redacció al mateix Floreal. L'Escola Racionalista ocupava les estàncies superiors del
25 centre i a banda de tenir una bona sala d'espectacles amb escenari, comptava també amb
26 un saló-café i una bona biblioteca, també s'hi ubicaven les oficines de la CNT, de la FAI i
27 de les Joventuts Llibertàries que tenien les seves pròpies seccions de teatre, lectura i
28 excursionisme" (extret del llibre "Entre la violència política i el conflicte social" de
29 l'antropòleg Josep Maymí).

30 La història ens ha de servir per aprendre dels errors del passat però també per a aprendre
31 dels encerts. Un dels ingredients principals de l'èxit de l'anarcosindicalisme a Catalunya
32 ha sigut la seva intensa i variada activitat cultural i editorial des de les seves escoles i
33 ateneus. En conseqüència, si la la CGT es queda tancada en els seus despatxos i sales
34 de reunions és molt complicat crear complicitats i empaties i despertar l'interès en el que
35 estem fent, sobre tot el de la gent jove que per el motius que siguin no percep que una
36 organització sindical amb tota la seva burocràcia estigui en sintonia amb els seus
37 al·licients. La passió i la pràctica militant s'ha de despertar durant la joventut per a portar-la
38 a dintre. Avui dia, la gent jove amb inquietuds socials participa a través d'Internet creant
39 webs i blogs d'informació i debat, obrint centres socials okupats o llogats, editant i
40 publicant periòdics i fanzines i creant nous col·lectius de lluita social.

41 Ara que celebrem el 25è aniversari del Congrés d'Unificació i el 20è de la fundació de la
42 CGT és un bon moment per a fer un balanç del que hem recorregut, d'on veníem, i on
43 estem en aquests moments, per a reflexionar com i cap a on caminem. Els companys que
44 van conèixer la clandestinitat i que van viure el gran moviment obrer dels anys 70 i que va
45 fundar la CNT-Reconstituïda i posteriorment la CGT es mereix jubilar-se amb la certesa
46 que tot el seu esforç no ha caigut en un sac trencat i amb l'esperança de que la gran obra
47 de l'anarquisme es continuarà construint amb les noves generacions.

48 El mercantilisme està entrant en una crisi estructural de la qual no en sortirà, de tota
49 manera el sistema intentarà controlar la situació per tots els mitjans i com sempre les
50 classes treballadores i populars som les que en sortirem més mal parades tal i com està
51 succeint.

52 El moment actual també es caracteritza per l'escassetat d'idees que facin pensar en
53 alternatives viables de futur, per tant, en la conjuntura que estem vivint, és fonamental fer

Quadern de Ponències

1 públic l'esperit llibertari d'unitat i solidaritat que sempre hem defensat com a alternativa
2 real a un món que no ofereix cap garantia de futur just i sostenible
3 Per lo exposat fins aquí, la proposta és reconciliar-se amb la tradició cultural llibertària
4 catalana i començar una nova etapa en la CGT en funció de les possibilitats de cada
5 federació.

6 Que la CGT socialitzi els seus locals, transformant-los en ateneus llibertaris amb les
7 oficines sindicals i dels serveis jurídics, amb espais per a reunions, xerrades, exposicions,
8 projeccions, cursos i seminaris, llibreria i biblioteca, amb serveis de cafeteria i guarderia
9 autogestionats en totes aquelles federacions on les característiques dels locals de planta
10 baixa ho permetin, i en totes les poblacions on tinguem la possibilitat de construir,
11 comprar, permutar, okupar o llogar a bon preu i d'autogestionar uns nous locals de la CGT
12 en un emplaçament cèntric amb planta baixa.

13 Que mentre tota aquest procés de transformació es porta a terme, les federacions de la
14 CGT adoptin l'hàbit de participar en la diada de Sant Jordi amb merchandaisin, llibres i
15 publicacions confederals, de vetllar perquè el Catalunya i el R&N arribi a les biblioteques,
16 llibreries, centres socials i arxius d'organitzar de tant en tant actes lúdics per a la seva
17 afiliació, de participar en la festa de la seva localitat amb una barraca d'entrepans i
18 begudes o programant alguna activitat, de tenir presència al carrer, de convocar xerrades i
19 jornades, de provocar el debat.

20
21 A mi me gusta aprender mientras voy caminando,
22 como el burrito de José, que aprendió tropezando (Kiko Veneno)

1
2
3
4 **Punt 6. Estatuts.**

5 **Proposta de modificació de l'article 26è. i de creació d'un nou article 26è.bis**

6
7 **Resum:**

8 El mercat laboral i l'organització sectorial de les empreses està en contínua transformació.
9 En aquest context, la precarietat i inestabilitat en l'ocupació fa que cada cop més
10 treballadors i treballadores es moguin d'una empresa a un altre, molt sovint de diferents
11 sectors o subsectors de la producció i els serveis. Aquests mateixos sectors s'estan
12 redefinint tot sovint al temps que apareixen de nous i es converteixen en residuals uns
13 altres.

14 La modificació proposada busca d'una banda deixar més oberta la definició de sectors de
15 cara a la constitució de federacions sectorials i de l'altra crear unes coordinadores
16 professionals que ajudin a formular posicions comunes i coherents des de tots els àmbits
17 de la CGT i pel que fa a les aspiracions específiques dels treballadors i treballadores que
18 desenvolupen oficis i treballs de la mateixa família professional des de sectors i
19 subsectors diferents de la producció o els serveis.

20
21 **Arguments:**

22 Perquè cal revisar l'organització en sectors de la CGT de Catalunya

23 Pràcticament ja ni els més grans recorden el que és entrar de petit a treballar en una
24 empresa i jubilar-se en la mateixa, la precarietat en la contractació, les fusions i
25 deslocalitzacions de les pròpies empreses, l'aparició de noves activitats i la pràctica
26 extinció d'unes altres fa que la mobilitat dels treballadors i treballadores sigui constant i
27 que la lluita sindical es faci molt menys en el marc de la pròpia empresa i més en àmbits
28 de negociació de ram o sector.

29 La definició d'aquests nous àmbits de negociació a més no sempre respecten definicions
30 tradicionals de sectors productius o de serveis tal i com els tenim recollits als estatuts
31 actuals, i encara que la lògica del "majoritarisme sindical" ens deixi fora de moment de la
32 majoria d'aquestes meses de negociació, hem d'estar preparats per posar a treballar en
33 cada àmbit una organització sectorial ben definida i pertinent.

34 Per altra banda, hi ha oficis i professions presents en més d'un sector que de forma
35 sorprenent (o no tan sorprenent) són tractats de forma radicalment diferent en diferents
36 convenis de ram o sector, permetent a les empreses que traslladin activitat a d'altres
37 empreses que es "beneficien" de convenis més durs amb determinats treballadors i
38 professionals. En aquest context, és lògic que molts companys i companyes sentin la
39 necessitat de compartir preocupacions i lluitar per interessos comuns del seu ofici i
40 professió encara que treballin en sectors diferents.

41
42 **Com pot ajudar la proposta de modificació del estatuts que es presenta a millorar**
43 **aquesta situació**

44 Es tracta, d'una banda, de deixar més oberta la definició de les possibles federacions
45 sectorials, són 4 les que existeixen ara mateix en l'àmbit català i està bé esmentar-les,
46 però si s'ha de crear alguna altra és contraproductiu prejutjar com s'ha de dir o quins
47 sectors o subsectors ha d'abastar. A més, ha de ser tan fàcil modificar l'abast d'una
48 federació sectorial com crear-ne una de nova. D'altra banda, amb la creació de les
49 coordinadores professionals es tracta de donar resposta sense sortir del marc de la CGT a
50 les aspiracions de desenvolupar un treball sindical des d'una òptica d'ofici o professió.
51 Molts companys i companyes ho estan fent ara mateix d'una manera més informal o a
52 través d'associacions professionals alienes a la CGT o, pitjor encara, apropiant-se del
53 protagonisme reivindicatiu d'un sindicat o d'una federació sectorial (que mai han de tenir

1 un caràcter corporativista). Les coordinadores professionals no han de substituir res ni
2 ningú, el que es proposa es que siguin un àmbit de debat i mobilització reconegut que faci
3 aportacions en forma de propostes als òrgans que constitueixen l'organització formal de la
4 CGT de Catalunya (els sindicats, les federacions i la confederació).

6 **Qüestions de debat**

7 *I amb quin criteri es constituïrien a partir d'ara les federacions sectorials?*

8 Amb els criteris d'eficàcia i conveniència de cara a la lluita sindical i la negociació
9 col·lectiva. Si la patronal modifica la seva articulació sectorial, nosaltres hem de ser
10 capaços de respondre.

11 *Està realment obsoleta la definició de sectors al estatuts actuals?*

12 Si mirem a la pàgina web de la CEOE el llistat d'organitzacions membres per sectors
13 (<http://www.ceoe.es/ceoe/asociaciones.sectores.action?type=sectores>) veurem que ens
14 resultarà difícil encaixar les nostres predefinicions de sectors en el que trobem allà, això
15 sense esmentar el fet que són molts els sectors existents al mapa empresarial actual que
16 no sabríem on ficar-los. No es tracta de ser mimètics respecte de l'organització de la
17 patronal, però sí de ser capaços de respondre de forma eficaç i coherent a la "seva"
18 organització.

19 *I amb les coordinadores professionals no estariem complicant innecessàriament la
20 nostra organització o fins i tot donant veu a potencials contradiccions internes?*

21 Les coordinadores professionals no tindrien el caràcter d'organització autònoma, fins al
22 punt que, per exemple, si volguessin fer un comunicat públic com a tals o fer qualsevol
23 mena d'acte, ho haurien de fer sota la cobertura de la confederació, d'algun sindicat o
24 d'alguna federació. Tindrien un caràcter si es vol consultiu, i si la seva existència val la
25 pena consignar-la als estatuts és per estimular la seva creació i garantir-les-hi la cobertura
26 de la CGT i el dret a ser escoltades per les organitzacions de la confederació quan facin
27 propostes, peticions o recomanacions.

31 **Proposta:**

32 Modificar l'article 26è. i crear un nou article 26è.bis als Estatuts de la CGT de Catalunya
33 segons el redactat del document annex (en ratllat el redactat actual i a continuació el
34 proposat, destacant en negreta les modificacions).

35 ~~Article 26è.— Es constituïran les federacions sectorials dins de l'àmbit de la CGT de~~
36 ~~Catalunya. Tindran una estructura similar a la de la CGT de Catalunya que l'adaptaran a~~
37 ~~l'àmbit professional de què es tracti i desenvoluparan la seva pròpia normativa de~~
38 ~~funcionament que, en cap cas, anirà en contradicció amb la normativa general de la CGT~~
39 ~~de Catalunya. Les esmentades federacions sectorials s'estructuraran en els rams de~~
40 ~~producció o servei que es relacionen a continuació:~~

41 ~~— Administració Pública~~

42 ~~— Alimentació, Comerç i Hostaleria~~

43 ~~— Banca, Borsa, Estalvi, Assegurances, Entitats de Crèdit i Oficines i Despatxos~~

44 ~~— Camp, Agricultura i Pesca~~

45 ~~— Construcció, Fusta, Ceràmica i Suro~~

46 ~~— Energia, Minería, Químiques i Afins~~

47 ~~— Ensenyament~~

48 ~~— Espectacles, Informació, Paper i Arts Gràfiques~~

49 ~~— Neteja~~

50 ~~— Metall~~

51 ~~— Sanitat~~

52 ~~— Tèxtil, Pell i Derivats~~

1 — Transports i Comunicació

2 ~~Davant de la possibilitat de l'aparició d'un nou sector o ram no enquadrat entre les~~
3 ~~federacions a dalt esmentades, serà el Comitè Confederal de la CGT de Catalunya reunit~~
4 ~~en plenària ordinària qui decidirà sobre el reconeixement del nou sector com a tal, i/o la~~
5 ~~constitució de la federació corresponent de forma provisional fins al següent congrés~~
6 ~~ordinari.~~

7 Article 26è.- **Es podran constituir** les federacions sectorials dins de l'àmbit de la CGT de
8 Catalunya. Tindran una estructura similar a la de la CGT de Catalunya que l'adaptaran a
9 l'àmbit professional de què es tracti i desenvoluparan la seva pròpia normativa de
10 funcionament que, en cap cas, anirà en contradicció amb la normativa general de la CGT
11 de Catalunya. Les esmentades federacions sectorials s'estructuraran en els rams de
12 producció o servei **que més s'avinguin amb les estratègies de negociació col·lectiva i**
13 **lluita sindical. En el marc de la CGT de Catalunya i actualment, estan constituïdes**
14 **les següents:**

15 • **Federació de Banca, Borsa, Estalvi, Assegurances, Entitats de Crèdit i Oficines i**
16 **Despatxos**

17 • **Federació d'Ensenyament**

18 • **Federació Metal·lúrgica**

19 • **Federació de Sanitat**

20 **A proposta d'un o més sindicats,** serà el Comitè Confederal de la CGT de Catalunya
21 reunit en plenària ordinària qui decidirà **sobre el reconeixement d'una nova federació**
22 **sectorial o de la modificació d'una existent, de forma provisional i fins al següent**
23 **congrés ordinari.**

24

25 **Capítol Cinquè: De les coordinadores professionals**

26

27 **Article 26è. bis-** Es podran constituir coordinadores professionals dins de l'àmbit de la
28 CGT de Catalunya. Tindran una estructura similar a la dels sindicats de la CGT de
29 Catalunya, tot i que no tindran personalitat jurídica ni es consideraran organitzacions
30 autònomes de cap mena. Desenvoluparan la seva pròpia normativa de funcionament que,
31 en cap cas, anirà en contradicció amb la normativa general de la CGT de Catalunya. Les
32 esmentades coordinadores es formaran a partir dels afiliats dels diferents sindicats, en
33 funció de la rama o família professional a la que pertanyin i amb independència del sector
34 productiu o de servei del qual formi part l'empresa on treballin.

35 Les coordinadores professionals tindran per objectiu aportar una visió transversal de la
36 situació en el mercat laboral dels perfils professionals que els afectin, proposant als
37 diferents sindicats de la CGT, a les federacions i a la confederació, iniciatives d'acció
38 sindical i plataformes reivindicatives en el marc de la lluita sindical i la negociació
39 col·lectiva. Tot i que els òrgans de la CGT de Catalunya interpel·lats no estaran obligats a
40 seguir o recolzar les recomanacions de les coordinadores professionals, si que hauran de
41 considerar-les i donar-les-hi la resposta que oportunament acordin. A proposta de 10 o
42 més afiliats pertanyents a més d'un sindicat, serà el Comitè Confederal de la CGT de
43 Catalunya reunit en plenària ordinària qui decidirà sobre el reconeixement d'una nova
44 coordinadora professional o de la modificació d'una existent, de forma provisional i fins al
45 següent congrés ordinari.

Punt 6. Estatuts.

Proposta de modificació dels articles 13è., 14è., 19è.-4, 20è., 21è. i 23è.

Resum:

Un dels problemes crònics de les nostres organitzacions és la constitució i manteniment de sindicats amb un nombre massa petit d'afiliats, cosa que repercuteix en la dedicació d'un excés d'esforços en organització interna, en la feblesa i la inestabilitat de les pròpies organitzacions i de retruc, en la baixa participació dels afiliats en la vida sindical i confederal.

La modificació proposada augmenta l'exigència quant a nombre d'afiliats a l'hora de constituir sindicats i amplia l'àmbit territorial mínim dels sindicats, que ja no es basaria en els municipis o les comarques, sinó en les províncies o les vegueries.

Arguments:

Perquè l'organització actual és un problema

Una de les característiques del nostre país és l'existència d'un nombre massa elevat de municipis, és a dir, de masses municipis amb un territori i una població exigua, especialitzats molt sovint de forma separada en zones residencials, zones industrials o zones comercials i de serveis. Malgrat tot, nominalment la CGT continua proposant preferentment la constitució de sindicats des de l'àmbit municipal, fins i tot de forma prioritària a la constitució de sindicats de tipus sectorial. Això es dona per la pervivència d'un model tradicional d'organització en el context de l'anarcosindicalisme al qual òbviament no hem de renunciar però si que hem d'adaptar als temps actuals. La creació de sindicats d'àmbit local buscava apropar el sindicat a tota la base d'afiliats i donar-li el màxim d'autonomia en un model federal que fomentés el treball i la participació des de les bases. Malauradament, quan el nombre d'afiliats en una localitat o en un sector dintre d'una localitat és massa petit, les tasques i necessitats d'organització interna i representació del sindicat es converteixen en una càrrega massa feixuga que inevitablement recau sistemàtica i indefinidament sobre les espatlles d'un petit grapat d'afiliats voluntaristas gran part de les energies dels quals es perden per a l'acció sindical directa. Es tracta d'una situació que a més desincentiva la participació de la resta d'afiliats, que a la vista del panorama s'estima més seguir "de lluny" l'activitat del sindicat no sigui que per assistir a un parell d'assemblees li caigui a sobre un càrrec. Una altra conseqüència de la situació descrita al paràgraf anterior és la feblesa i la inestabilitat dels propis sindicats: el "desembarcament" d'un grup formal o informal de nous afiliats de característiques problemàtiques per diferents raons (ideològiques, temperamentals o amb interessos il·legítims) pot fer trontollar l'activitat i l'existència de tot el sindicat, transmetent fins i tot els conflictes generats al conjunt de la CGT.

Com pot ajudar la proposta de modificació del estatuts que es presenta a solucionar aquest problema

Bàsicament, donant més pes específic als sindicats, multiplicant per 10 el nombre mínim d'afiliats per constituir-los i ampliant el seu àmbit territorial mínim a la vegueria (mentre que hi ha 946 municipis a Catalunya, només hi ha 6 vegueries). Això ha de donar lloc a sindicats més grans en nombre d'afiliats i, si més no en teoria, més forts, més plurals i més participatius.

Les modificacions proposades per a les federacions territorials i les seccions sindicals busquen només adaptar aquestes figures organitzatives als canvis que es deriven del nou àmbit territorial dels sindicats. Només cridar l'atenció a la introducció de les seccions

1 sindicals locals, que mantindrien viu el caràcter local del sindicat allà on calgui sense la
2 càrrega feixuga de sostenir tota una estructura institucional.

3 4 **Qüestions de debat**

5
6 *Allunyant les seus dels sindicats a les capitals de les vegueries no estariem*
7 *perjudicant la participació dels afiliats?*

8 Actualment no és estrany que un treballador o treballadora visqui 10, 20, 30 o fins i tot
9 més quilòmetres del seu centre de treball. Aprofitant la mateixa xarxa de comunicacions i
10 de transport públic per desplaçar-se de manera semblant per anar al sindicat no ha de ser
11 viscut com un problema. A més, tal i com s'ha dit, les noves seccions sindicals locals
12 podran mantenir el caràcter proper de la CGT a nivell municipal.

13
14 *Què passa amb els sindicats locals actuals o amb els que no tinguin 750 o més*
15 *afiliats?*

16 Caldrà donar un temps (un any?) per resoldre la situació dels sindicats que no reuneixin
17 els requeriments mínims establerts en els estatuts modificats. Hem de ser conscients de
18 tota manera que actualment hi ha afiliats "orfes" de sindicat en el seu àmbit local, que ja
19 estan a la pràctica participant en sindicats sectorials de Barcelona o de localitats veïnes i
20 que ara, agrupant-se en un àmbit territorial més gran, podrien constituir nous sindicats.
21 Com sempre a la CGT, la paraula la tindran els afiliats.

22
23 *Quin és el sentit de fer aparèixer la denominació de "sindicat únic"?*

24 Si en una o més regions o vegueries no es pot o no es vol constituir cap sindicat sectorial,
25 és més adequat dir-ne del sindicat existent "sindicat únic", que no pas "sindicat d'activitats
26 diverses". Per cert i si arriba a ser el cas en algun lloc, la renúncia a la constitució de
27 sindicats sectorials en favor d'un nomenat Sindicat Únic té precedents d'èxit en la història
28 de l'anarcosindicalisme català.

29 30 **Proposta:**

31 Modificar els articles 13è., 14è., 19è.-4, 20è., 21è. i 23è. dels Estatuts de la CGT de
32 Catalunya segons el redactat del document annex (en ratllat el redactat actual i a
33 continuació el proposat, destacant en negreta les modificacions).

34
35 ~~Article 13è.- El sindicat és la base organitzativa de la CGT de Catalunya, i d'ell es deriven i~~
36 ~~fonamenten totes les altres estructures orgàniques. No es podrà constituir un sindicat~~
37 ~~d'àmbit d'empresa o subsector específic de la producció. Per constituir un sindicat~~
38 ~~sectorial seran necessaris un mínim de 75 afiliats/des, si no assoleixen aquest nombre~~
39 ~~formaran secció en el sindicat d'activitats diverses. Els sindicats d'activitats diverses seran~~
40 ~~els únics que podran constituir-se amb un nombre d'afiliats i afiliades inferior a 75 però~~
41 ~~superior a 10. En tot cas no podran existir en una mateixa localitat més d'un sindicat del~~
42 ~~mateix sector ni més d'un sindicat d'activitats diverses.~~

43 **Article 13è.-** El sindicat és la base organitzativa de la CGT de Catalunya, i d'ell es deriven
44 i fonamenten totes les altres estructures orgàniques. No es podrà constituir un sindicat
45 d'àmbit d'empresa o subsector específic de la producció. Per constituir un sindicat
46 sectorial seran necessaris un mínim de **750** afiliats/des, si no assoleixen aquest nombre
47 formaran secció en el sindicat **únic** o d'activitats diverses. Els sindicats **únics** o d'activitats
48 diverses seran els únics que podran constituir-se amb un nombre d'afiliats i afiliades
49 inferior a **750** però superior a **100**. En tot cas no podran existir en una mateixa **província**
50 **o vegueria** més d'un sindicat del mateix sector ni més d'un sindicat d'activitats diverses **ni**
51 **un sindicat únic quan existeixi un altre sectorial.**

Quadern de Ponències

~~Article 14è.- Els sindicats podran constituir seccions sindicals d'empreses i/o centres de treball, que seran el perllongament del sindicat allí on es constitueixin. També podran constituir seccions dins del sindicat els afiliats i les afiliades d'un subsector determinat, fins i tot quan no estiguin organitzats a les seves empreses en seccions sindicals, per no assolir el mínim d'afiliats/des requerit.~~

Article 14è.- Els sindicats podran constituir seccions sindicals **locals**, d'empreses i/o centres de treball, que seran el perllongament del sindicat allí on es constitueixin. També podran constituir seccions dins del sindicat els afiliats i les afiliades d'un subsector determinat, fins i tot quan no estiguin organitzats a les seves empreses en seccions sindicals, per no assolir el mínim d'afiliats/des requerit.

Article 19è.-

~~4. De les seccions sindicals d'empresa: Per constituir una secció sindical d'empresa seran necessaris un mínim de dos afiliats/des que desenvolupin la seva activitat laboral dins de l'àmbit territorial del sindicat. Constituiran un comitè de secció sindical que tindrà les mateixes funcions que el secretariat o junta del sindicat. El període de permanència en el càrrec dels/les components del Secretariat Permanent, inclosa la Secretaria General, únicament podent ser elegits/des per un màxim de dos mandats, llevat de situacions considerades excepcionals per a l'assemblea d'afiliats de la secció sindical. Les seccions sindicals d'empresa podran constituir secció d'ofici o centre de treball.~~

4. De les seccions sindicals d'empresa: Per constituir una secció sindical d'empresa seran necessaris un mínim de dos afiliats/des que desenvolupin la seva activitat laboral dins de l'àmbit territorial del sindicat. **Quan el nombre d'afiliats/des superi els 10**, constituiran un comitè de secció sindical que tindrà les mateixes funcions que el secretariat o junta del sindicat. El període de permanència en el càrrec dels/les components del Secretariat Permanent, inclosa la Secretaria General, únicament podent ser elegits/des per un màxim de dos mandats, llevat de situacions considerades excepcionals per a l'assemblea d'afiliats de la secció sindical. Les seccions sindicals **locals i les** d'empresa podran constituir secció d'ofici o centre de treball. **Un mateix afiliat o afiliada pot formar part de més d'una secció sindical.**

Capítol Tercer: De les federacions territorials

~~Article 20è.- Quan en una mateixa localitat es constitueixin dos o més sindicats, formaran les anomenades federacions locals de sindicats, i serà obligatòria l'adhesió en aquesta de tots els sindicats que es constitueixin posteriorment. En una mateixa localitat no podrà existir més d'una federació local de sindicats federada a la CGT de Catalunya.~~

Article 20è.- Quan en una mateixa **província o vegueria** es constitueixin dos o més sindicats, formaran les anomenades federacions **territorials** de sindicats, i serà obligatòria l'adhesió en aquesta de tots els sindicats que es constitueixin posteriorment. En una mateixa **província o vegueria** no podrà existir més d'una federación **territorial** de sindicats federada a la CGT de Catalunya.

~~Article 21è.- No obstant això, quan les circumstàncies ho aconsellin, per acord dels sindicats de l'àmbit que corresponguis, podran constituir-se en substitució de les federacions locals les anomenades federacions comarcals o intercomarcals. En cap cas podran existir federacions territorials amb àmbit coincident, total o parcialment.~~

Article 21è.- No obstant això, quan les circumstàncies ho aconsellin, per acord dels sindicats de l'àmbit que correspongui, podran constituir-se en substitució de les federacions **descrites a l'article anterior** les anomenades federacions **regionals o interprovincials**. En cap cas podran existir federacions territorials amb àmbit coincident, total o parcialment.

Dels plens de federacions territorials

Quadern de Ponències

1 ~~Article 23è.- El Ple de federació territorial és l'òrgan màxim de decisió. Els Plens territorials~~
2 ~~es formaran pels delegats i les delegades elegits de tots els sindicats que la componguin, i~~
3 ~~el secretariat permanent (SP) del comitè local, comarcal o intercomarcal, amb veu però~~
4 ~~sense vot.~~

5 **Article 23è.-** El Ple de federació territorial és l'òrgan màxim de decisió. Els Plens
6 territorials es formaran pels delegats i les delegades elegits de tots els sindicats que la
7 componguin, i el secretariat permanent (SP) del comitè **territorial**, amb veu però sense
8 vot.

1
2
3
4 **Punt 6. Estatuts.**
5

6 A estas alturas nadie puede ignorar las tensiones internas a que está sometida la
7 Organización, debido principalmente a la coexistencia en su seno de dos dispares
8 corrientes de pensamiento, sumamente diferenciadas en cuanto a la vertebración de la
9 sociedad futura y el rol de los sindicatos, una **partidaria de la vanguardia dirigente y el**
10 **centralismo democrático**, y la otra **defensora de la democracia directa**. Tensiones que
11 han ido en aumento a partir del Congreso de Lérida, a raíz del cual se imprimieron unos
12 Estatutos para Cataluña que para nada se correspondían con los acuerdos adoptados en
13 el mismo, habiendo hecho desaparecer previamente las actas de algunas de sus
14 sesiones, en las cuales se había debatido extensamente sobre el papel de los partidos
15 políticos en el seno de CGT, acordándose la total independencia de la misma ante ellos y
16 acotando muy estrechamente la actividad en su seno de los afiliados a dichos partidos.
17

18 También fue muy debatida la propuesta presentada sobre la comisión de garantías,
19 acordándose que sus dictámenes no serían Ejecutivos. Acuerdo que, los mismos que
20 decían haber extraviado las actas, falsearon al suprimir la palabra ejecutivos poniendo en
21 su lugar la de vinculantes. El porqué de ese mezquino falseamiento tuvimos ocasión de
22 apreciarlo cuando uno de esos de la izquierda sindical desempeñó el cargo de Secretario
23 General y aplicó la vinculación para machacar al Sindicato de Limpieza de Barcelona,
24 cargarse a la junta elegida en una asamblea de afiliados e impedir la presencia en la
25 Conferencia Sindical de Valladolid a los delegados nombrados para tal fin por ese
26 sindicato. Aplicación que volvió a repetir cuando, contraviniendo de nuevo los acuerdos de
27 la CGT, se presentó a las elecciones en las listas de un partido político y, a raíz de lo cual,
28 se pidió su expulsión, anteponiendo en su defensa los Estatutos de Cataluña a los
29 generales de la CGT.
30

31 Ese deleznable comportamiento dice bien a las claras cuales eran sus propósitos y fines
32 cuando falsearon los acuerdos del Congreso de Lérida. La Federación Comarcal del
33 Barcelonés Nord impugnó esos Estatutos a la vez que pedía a Olaizola, por aquél
34 entonces Secretario General de la CGT, la convocatoria de la Comisión de Garantías
35 Estatal para tratar este grave problema que se había planteado en Cataluña. Petición de
36 la que nunca jamás se supo.
37

38 Posteriormente se celebraron dos Congresos Estatales en los que se acordó que a todos
39 los niveles de la CGT se adaptasen los articulados de cualquier Estatuto que
40 contradijesen los generales de la CGT, sin que en Catalunya se haya procedido a
41 cumplimentar dichos acuerdos.
42

43 Por consiguiente, para corregir tamaña anomalía, propongo que en este próximo
44 Congreso de Catalunya se proceda a corregir todos aquellos artículos de estos espurios
45 Estatutos de Catalunya que se contradigan con los generales de CGT:
46

- 46 - Artículo 5.
- 47 - Artículo 10, segundo párrafo.
- 48 - Artículo 18.
- 49 - Artículo 26.
- 50 - Artículo 29, b) obligaciones: cuarta, séptima y octava líneas.
- 51 - **Artículo 38.**
- 52 - Artículo 47.
- 53 - Artículo 53: falta la elección de la Comisión Revisora de Cuentas.

Albert Rodríguez
Gonzalo García
Juanjo Barragán
Llorenç Mata
Quim Garreta
Raúl Gállego

Sindicat de Banca de Barcelona

Punt 6. Estatuts.

ART.40

Sin modificar los estatutos, y sólo en el supuesto caso de que en el preceptivo Congreso Confederal de Catalunya, no se pueda elegir la Comisión de Garantías tal como se estipula y, para evitar las indefensiones que pudieran producirse, se propone que:

En caso de no poder constituirse la comisión de garantías de forma estable, el Comité Confederal asumirá dicha función, para la que designará en Plenaria, a 3 afiliados/as a propuesta de las Federaciones Locales, Territoriales o Sectoriales que no estén implicados en la situación planteada.

Su designación concluirá con la presentación del dictamen, siendo de aplicación lo establecido para dicha comisión

ART.47

Sin modificar los estatutos, y solo en el supuesto caso de que en el preceptivo Congreso Confederal de Catalunya, no se pueda elegir la Comisión Económica tal como se estipula y, para evitar dilaciones en la aprobación de cuentas, se propone que:

En caso de no poder constituirse la comisión económica, el Comité Confederal asumirá las funciones de Revisión de Cuentas, para la que designará en Plenaria, a 4 afiliados/as, a propuesta de las Federaciones Locales, Territoriales o Sectoriales, dicha nominación será efectuada anualmente antes del 30 de septiembre y finalizará su mandato con la presentación y aprobación de las cuentas examinadas

Será de aplicación para esa función todo lo establecido en el art. 47 sobre Comisión económica

Art. 65

En interpretación del mencionado artículo se entiende que:

Las Federaciones Sectoriales y en representación de cada una de ellas, sus respectivos Secretarios forman parte de pleno derecho del Comité Confederal, su conveniente y necesaria participación en el desarrollo, coordinación y ejecución de los acuerdos, queda fuera de toda duda teniendo, eso sí, limitado el voto a aquellas determinaciones de carácter reivindicativo.

La participación de las Federaciones Sectoriales en las Plenarias del Comité Confederal de Catalunya es un elemento que nadie puede desperdiciar y en contra, negar su participación es contradecir los propios Estatutos Confederales.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

Punt 6. Estatuts.

Este punto forma parte de la tradición de nuestros congresos. Considero que debería abrirse previamente un debate entre congresos de que es lo que se pretende cambiar. Las propuestas de cambios en los estatutos deberían de ser claras y concretas, para evitar diferentes interpretaciones que nos hacen perder posteriormente a todos el tiempo en las plenarios de si el artículo tal quiere decir A o quiere decir B.

En el orden del día definitivo tendría que haberse concretado que artículos, apartados y que motivos llevaban a proponer este punto, de lo contrario nos podemos encontrar con una ralentización del congreso en caso de que alguien escriba una ponencia que abarque muchos articulados.

Por ello propongo que en este Congreso no se cambie nada de los estatutos de la CGT de Catalunya. El sindicato que considere que es necesario cambiar algún punto que lo haga por escrito en alguna plenaria confederal, explicando sus argumentos y que se abra un debate si de verdad son necesarios o no esos cambios, intentando sacar una propuesta de consenso que aglutine todas las sensibilidades existentes en la CGT para otro próximo congreso.

Només hi ha un camí:
dignitat i lluita

